

PEDAGÓGUSOK

LAPJA

LXVIII ÉVFOLYAM
A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE HÍRLAPJA ÉS HÍRLEVELE
2012. MÁJUS 10.
ALAPÍTVÁ: 1945-BEN

5.

A KÖZOKTATÁS VALAMENNYI DOLGOZÓJÁHOZ!

Kedves Kollégáim!

Eljutottunk odáig, hogy kimondjuk: ELÉG VOLT!

Nem hagyjuk tönkretenni az oktatást, nem hagyjuk tönkretenni gyermekeink, unokáink jövőjét!

A társadalom, a szülők jelentős része nem ismeri az oktatás jelenleg zajló átalakításának gyermekeiket hátrányosan érintő következményeit. Azok viszont, akik az elmúlt másfél év oktatással kapcsolatos eseményeit figyelemmel kísérték, joggal várják a pedagógustársadalomtól, szólaljon meg végre! Hiszen mégiscsak mi vagyunk azok, akik szakmai véleményt mondhatunk a tervekről.

Ezért óriási a felelősségünk! Hallgatunk csendben, vagy kiállunk a tanítványainkért és magunkért, a közoktatásért, Magyarország jövőjéért?!

A minőségi társadalom alapja a minőségi közoktatás. A színvonalas, a XXI. század követelményeinek megfelelő közoktatáshoz minden gyermeknek joga van. A mindenkori hatalomnak pedig kötelessége, hogy ezt biztosítsa.

Ezért már nem kérjük, hanem követeljük a köznevelési és a szakképzési törvény bevezetésének egy évvel történő elhalasztását!

Követeljük, hogy a szakszervezetekkel és a szakmai szervezetekkel azonnal kezdődjenek el az érdemi szakmai tárgyalások, amelyeknek eredménye egy korszerű, a XXI. század kihívásainak is megfelelő oktatási rendszer legyen!

Követeljük, hogy a költségvetésben ne csak a stadionépítésekre, ne csak szobrok áthelyezésére, közterületek nevének megváltoztatására legyen pénz!

Követeljük, hogy a közszférában dolgozók, a pedagógusok, az oktatató-nevelő munkát segítő alkalmazottak 2013. január 1-jétől 20 százalékos keresetnövekedésben részesüljenek!

Követeljük, hogy a 2013. év bértárgyalásai azonnal induljanak el!

Nincs tovább türelem, nincs tovább megértés!

Az idei pedagógusnapon sem ünnepelhetünk. Újra az utcára kell vonulnunk! Mindenkinek el kell mondanunk, ha a közoktatásban és a szakképzésben tervezett változtatásokat végrehajtják, jövőhetetlen károkat okoznak!

Ezt a felelősséget átértéve és egyben ennek a felelősségnek a terhével kérem, hogy csatlakozz a szakszervezetek demonstrációjához. Biztasd erre munkatársaidat, a szülőket és mindazokat, akik hasonló felelősséggel gondolkoznak a magyar közoktatásról!

Mutassunk példát arra, hogy mi, pedagógusok készek és képesek vagyunk a társadalmi összefogás motorja lenni!

Mindenkinek fel kell lépnie saját érdekei védelmében!

Nem várhatja senki,

hogy mások védjék meg jogait, ha ő maga semmit nem tesz érte!

**Találkozunk 2012. június 3-án, 10 órakor az V. ker. Jászai Mari téren,
ahonnan közös sétával vonulunk 11-kor a Szalay utcába,
az Emberi Erőforrás Minisztériuma elé.**

(Mi vezetett idáig? – 3. oldal)

A TARTALOMBÓL:

A közoktatás valamennyi dolgozójához!

A több mint egy éve tartó tervezgetés, törvénygyártás eredménye lesújtó. A közoktatásban dolgozók több mint egy éve bizonytalanságban élnek, nem tudják, hogy megmarad-e az iskolájuk, kollégiumuk egyszóval a munkahelyük. Ma a munkahely elvesztésétől való félelem a legaggasztóbb. (Galló Istvánné PSZ-elnök) **3. oldal**

Be a szakszervezetbe!

A munkavállalókat kiszolgáltatató, a szakszervezeteket semmibe vevő (...) hatalomnak meg kell értenie, hogy nélkülünk nincs, velünk lehet! (Varga László SZEF-elnök) **4. oldal**

Árvalányhaj kontra számítógép

Tehát a társadalom kettéosztása az oktatáspolitikában hűségeen követi a kormányzat alapvető társadalompolitikáját, amely arról szól, hogy vannak a rendszerváltásnak nyertesei, és vannak vesztesei. Ezt a folyamatot emberképpen is leképezi. (Trencsényi László, az ELTE docense) **7–8–9. oldal**

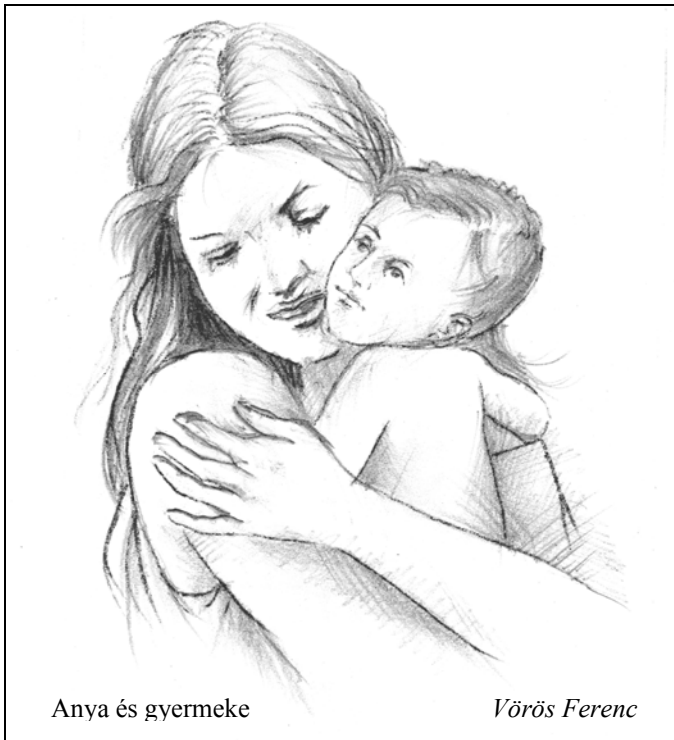
Célegyenesben az új Nemzeti alaptanterv

A 2013-ban életbe lépő NAT lényege, hogy szabályozza, milyen nevelési alapelveket kell az iskoláknak betartaniuk, és melyek azok az alapismeretek, amelyeket minden diáknak el kell sajátítania. Mint mondta, az eddigi alaptantervekben meglévő fejlesztési területek új tartalmakkal bővültek, illetve a korábbiak kiegészültek. (Hoffmann Rózsa oktatási államtitkár) **12. oldal**

Szociáldemokrata tanárok a gyerekszegénység ellen

A mélyszegénységben élő, különösen a kisebbséghez tartozó családok gyermekeinek élet- és munkavállalási esélyei a megszorítások és a hibás oktatáspolitikai lépések következtében tovább csökkennek. A szegregáció terjedése pedig súlyos társadalmi konfliktusok melegágya, amely kezdetben csak az iskola világát, később majd a munka világát, de a teljes társadalmat is ellehetleníti. (Hiller István, az MSZP Humánpolitikai Kabinetjének vezetője) **13. oldal**

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat és a nagymamákat!

Anya és gyermeke

Vörös Ferenc

Új központi fenntartói szervezethez kerülnek az államosított iskolák

Az oktatási ágazatban a szaktárca irányítása alatt új szereplőként létrejön egy központi fenntartói szervezet, amely az iskolák átvételéről gondoskodik, és köztes szintet képez az intézmények, illetve a tárca között. *Gloviczki Zoltán* közoktatásért felelős helyettes államtitkár a Magyar Nemzet április 13-i számában elmondta: az iskolák állami kézbe vételére vonatkozó kormánydöntés szerint a Nemzeti Erőforrás Minisztérium irányítása alatt létrejön egy fenntartói szervezet, amely feladatait és működését tekintve a kórházak állami átvételét lebonyolító Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézethez (GYEMSZI) hasonló lesz. A fenntartó fogja végezni a tanügyigazgatási feladatokat, a pedagógusok és a pedagógiai munkát közvetlenül segítők bérigazgatását, gyakorolja az intézményvezetők feletti munkáltatói jogokat, emellett az állam kötelessége lesz a taneszközök biztosítása is, az önkormányzatnak pedig csak az ingó és ingatlan vagyon fenntartása, illetve karbantartása marad – mondta a helyettes államtitkár a lapnak. (Forrás: MTI)

Rómába ért a kis Bicebóca

Elsők között a római iskolások olvashatják *Móra Ferenc Kincskeresők kisködmön* című regényének olasz fordítását. A könyv első ötszáz példányát az olasz oktatási intézményekben osztják szét. *Móra Ferenc* 1918-ban írta meg az ifjúsági regényt, amelyet *Kertész Éva* fordított le olaszra, és saját költségére jelentetett meg az általa útjára indított Biblioteca Tricolore nevű sorozat első köteteként. Idén karácsonyra a *Tüskevár* kiadását tervezi. A Rómában élő fordító 2003-ban *Fekete István Vuk* című regényét ültette át olaszra, mely az Antonio Stango kiadónál jelent meg. A *Kincskeresők kisködmön* első példányait a La Sapienza római egyetem magyar tanszékének hallgatói kapták meg, valamint általános iskolák és gimnáziumok diákjaihoz is eljuttatják. A könyv szétosztásában a Római Magyar Akadémia is segítséget nyújt. *Reich Károly* eredeti illusztrációi díszítik a *Kincskeresők kisködmön* olasz kiadását is. (MTI)

Idén már a kormányhivatalok szervezték az érettségit

A nemzetiségi nyelv és irodalom vizsgákkal május 4-én megkezdődtek az idei írásbeli érettségi vizsgák. Június 29-ig a középiskolákban és 20 kormányhivatal szervezésében 1210 vizsgahelyszínen 137 580 diák maturál. A vizsgázók száma 3420-szal kevesebb az elmúlt évinél, ez tükrözi az adott generáció létszámának csökkenését. Az érettségizők közül mintegy 87 850 diák a „végzős” középiskolás, ők ezúttal tesznek „rendes” érettségit, és idén tavasszal szerezhettek érettségi bizonyítványt. A vizsgákat 3616 érettségi-vizsgabizottság közreműködésével tartják. Ez a vizsga 2005 óta – a művészet és a művészetközvetítés képzési terület kivételével – kiváltja az egyetemi, főiskolai felvételi vizsgákat is. A 471 ezer vizsgából mintegy 37 ezer emelt szintű, 434 ezer pedig középszintű. Az emelt szintű vizsgák száma tavalyhoz képest 22 százalékkal, több mint 6 ezer vizsgával nőtt. A vizsgafajták közül a legtöbb az úgynevezett „rendes” érettségi vizsga: számuk 404 542, ez az összes vizsga 86 százaléka. Előrehozott érettségi vizsgát 39 828 diák tesz, ez a vizsgák 8,5 százaléka. Változás a korábbiakhoz képest, hogy az Oktatási Hivatal megszűnt regionális igazgatóságainak feladatait a vizsgák szervezésében immár megyénként a megyei, illetve fővárosi kormányhivatalok látják el.

Rövid vakáció, kitoldott tanév

A gyerekfelügyelet nehézségei miatt az oktatási államtitkárság lerövidítene az általános iskolások nyári szünetét. *Hoffmann Rózsa* államtitkár szerint ugyanis a szülőknek kevés a szabadsága a nyári vakációhoz. A középiskolásokat az érettségi és a felvételi rendszere miatt nem érintené a változás. *Galló Istvánné*, a PSZ elnöke szerint támogathatatlán az oktatási államtitkárság mostani ötlete, ugyanis az ország éghajlati viszonyai miatt a meghosszabbított tanévben kánikulában kellene iskolába járniuk a gyerekeknek. Az elnök asszony úgy vélte, a javaslat láthatóan azzal sem foglalkozik, a meghosszabbított évközi szünetekben hogyan oldanak meg a szülők a gyermekfelügyeletet. – A szülők szabadsága így is, úgy is véges – nyilatkozta a Sonline-nak a PSZ elnöke –, amit nyernének a rövidebb nyári szünettel, elvesztenék ősszel, télen, tavasszal. Nem mellékesen, az évközi szünetek általában mind a fűtési szezonra esnek, azaz ilyenkor a gyerek hosszabb otthonléte pluszkiadás is a családoknak, melyeknek már az évközi fűtési szünetek is extrakiadásokat jelentenek. A szakszervezeti vezető szerint még komolyabb gondot okozhat, hogy a magyar társadalom a nyári szabadságolásokot szokta meg, a családok ennek megfelelően szerveznek közös programokat, amit most megzavarhat, hogy az általános és a középiskolások számára máskor kezdődne a szünidő.

OLVASD, ÉS ADD TOVÁBB!

A Pedagógusok Lapja évi előfizetési díja 5 százalék áfával 4500 forint. Az intézmények banki átutalással (számlaszám: 11707024-20100456) fizethetnek elő, az egyéni érdeklődőknek csekket postázunk.

Az egész oldalas hirdetés (A/4-es formában, fekete-fehérben) 120 000 forint, a féloldalas 60 000, a negyedoldalas 30 000 forint. Az apróhirdetés szavanként 60 forint. Minden egyes díjtételt 27 százalékos áfa terhel. A hirdetések beküldésének határideje: a megjelenési hónap 3. napja.

PEDAGÓGUSOK LAPJA

A Pedagógusok Szakszervezetének hírlapja és hírlevele

Főszerkesztő: **Millei Iлона**

Technikai szerkesztő: **Márfiné Bécsi Erika**

Szerkesztőség: 1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Telefon/fax: 322-8464

Levélcímet: 1417 Budapest, Postafiók 11

Kiadja: a Pedagógusok Szakszervezete Országos Irodája
1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Központi telefon: 322-8452-től 56-ig

Felelős kiadó: **Galló Istvánné elnök**

Internet: www.pedagogusok.hu; E-mail: pedlap@pedagogusok.hu

Terjeszti: a Pedagógusok Szakszervezete. Évi előfizetési díj: 4500 Ft

Index: 26651 ISSN 0133-2260

A KÖZOKTATÁS VALAMENNYI DOLGOZÓJÁHOZ!

(Folytatás az első oldalról)

Kedves Kollégáim!

Mi vezetett idáig? Pontosan egy évvel ezelőtt a közoktatás területén működő pedagógus-szakszervezetek tüntetésre hívtak Benneteket. Követelésünk legfontosabb eleme az volt, hogy a közoktatás átalakításának kormányzati elképzeléseiről végre kezdődjenek el az érdemi tárgyalások a szakszervezetek és az oktatási államtitkárság között.

Akkor, 2011. június 5-én, a pedagógusnapon tízezer – oktatási dolgozók, szülők, civil szervezetek képviselői – ott voltunk a Szalay utcában, hogy követelésünknek nyomatékot adjunk. A hatalom akkor nem vette komolyan csendes, méltóságteljes megjelenésünket, sőt a jelenlévőket még meg is sértegette azzal, hogy azt állította: nem is tudják, miért vannak ott, valószínűleg csak az ingyenbusz, az ingyen pesti kirándulás vonzotta őket.

Az érdemi tárgyalások azonban elmaradtak, így a szakszervezetek és a szakmai szervezetek bevonása nélkül készült el a köznevelési és a szakképzési törvény. Mára mindenki számára világossá válhatott, hogy mindkettő súlyosan gyermek- és pedagógusellenes.

Nem lehet támogatni azt a reformot, amely a tankötelezettséget 16 évben állapítja meg, ezzel – a közoktatás irányítóinak számítása szerint is – sok ezer pedagógus elbocsátását tervezi.

Nem lehet támogatni azt a tervet, amely az általános iskolát végzett tanulók felét a hároméves szakképzésbe kívánja irányítani, ahol a közismereti tárgyak aránya nem haladhatja meg a 33 százalékot. Ezzel esélyt sem ad arra, hogy ezek a gyerekek valóban jól képzett szakmunkások legyenek, szakmát válthassanak, vagy valaha is sikeres érettségi vizsgát tegyenek.

Nem lehet támogatni azt az elgondolást, amely a gimnáziumi férőhelyek jelenlegi számát 40 százalékkal csökkenteni kívánja, ezzel csak a kiváltságos tanulóknak biztosítva olyan középiskolát, ahonnan felsőoktatási intézménybe juthatnak.

Nem lehet támogatni olyan törvényt, amely a szükséges feltételek megteremtése nélkül, hároméves kortól minden gyermek számára kötelezővé teszi az óvodát, csakúgy, mint a nagyobbaknak az egész napos iskolát.

Nem lehet támogatni olyan törvényt, amely a sokat emlegetett pedagógus-életpályamodellt elfogadhatatlan minősítési rendszerrel párosítja. A minősítés szempontjai nemcsak a szakmai alkalmasságot, hanem a megbízhatóságot, az eddig még nyilvánosságra nem hozott etikai szabályok betartását is számon kérik. Ugyanakkor egy szót sem szól a több diploma, a szakmai továbbképzések elismeréséről. Az ígért magasabb keresetért cserébe a pedagógus 40 órás heti munkaidejének 80 százalékaival az intézményvezető rendelkezik majd, aki bármilyen pedagógiai feladattal, akár napközis foglalkozás vezetésével is megbízhatja. A burkolt óraszámemelés, a munkaterhek radikális növelése lesz az alapja az egész napos iskola megvalósításához szükséges pedagóguslétszám megállapításának. Ez azonban azt is jelenti, hogy sok kollégánk válik munkanélkülivé. Minden két kötelezőóraszám-emelés 11 ezer pedagógusálláshely megszűnését jelenti. Mivel a technikai létszámot a törvény az intézmény pedagóguslétszámához köti, ebből következik, hogy technikai létszám-csökkenés is várható.

A közoktatás rendszerének központosítása adja meg a lehetőséget arra, hogy a kormányhivatalok intézményeket

vonhassanak össze, zárhassanak be, pedagógusokat és az oktató-nevelő munkát segítő alkalmazottakat bocsáthassanak el.

A kormány a pedagógusok jelentős béremelésére ígéretet tett. Ám egyre gyakrabban csak azt a homályos magyarázatot halljuk, hogy az ország jelenlegi és prognosztizálható gazdasági helyzete erre most nem ad lehetőséget, de ha fellendül a gazdaság, lesz fizetésrendezés. A béremelés bevezetésének határidejét folyamatosan módosítják, mert nem merik kimondani, hogy a több ezer elbocsátott pedagóguson megtakarított pénz lesz a fedezete ígéretük betartásának.

A komoly tartalmi kifogások mellett ma a legnagyobb problémát a törvény technikai végrehajtása jelenti. A tény az, hogy hiányoznak a végrehajtási rendeletek, amelyek elengedhetetlenek a törvények értelmezéséhez, végrehajtásához.

Hiányzik továbbá a közoktatási intézmények fenntartó váltásának részletes kidolgozása. Nem álltak fel a járási kormányhivatalok, még parlamenti döntés sem született a járásokról. Az átgondolatlan tervekre jellemző, hogy az április végén megjelent Széll Kálmán 2.0 Tervben – a köznevelési törvényben leírtakkal ellentétben – az intézmények üzemeltetése a helyhatóságok feladata lesz. Arra vonatkozóan azonban, hogy az önkormányzatok az eddig kapott állami normatíva nélkül miből fogják az épületek karbantartását, felújítását, közüzemi számláit finanszírozni, nincs egyértelmű, az önkormányzatokkal is egyeztetett döntés.

Ezzel az elgondolással dönt meg az államosítás legfontosabb indokaként hangoztatott érv: „így lesznek azonosak a feltételek valamennyi közoktatási intézményben, így lesz esélyegyenlőség”. A gazdag önkormányzatok számára ez majd nem okoz gondot, sőt még arra is lehetőséget kínálnak számukra, hogy saját forrásból bővítsék az intézmények központi tantervben előírtakon felüli kínálatát.

A több mint egy éve tartó tervezgetés, törvénygyártás eredménye lesújtó. A közoktatásban dolgozók több mint egy éve bizonytalanságban élnek, nem tudják, hogy megmarad-e az iskolájuk, kollégiumuk, egyszerűen a munkahelyük. Ma a munkahely elvesztésétől való félelem a legaggasztóbb. Erkölcstelen és etikátlan, hogy a napi megélhetési gondokkal küszködőktől azok várnak és követelnek magas színvonalú munkát, akik nem tudják, milyen létbizonytalanságban élni, és nem tudják, milyen a kifizetetlen számlák nyomasztó gondjával szembesülni.

A magyar közoktatásért, a gyermekekért érzett felelősség újra arra kényszerít bennünket, hogy nemtetszésünknek az utcán adjunk hangot! A szakszervezetek a tervezetekről a tárgyalóasztal mellett szerettek volna egyeztetni, mert mindannyiunk közös érdeke a színvonalasan működő közoktatás.

A Pedagógusok Szakszervezete soha nem állította, hogy a közoktatás, a szakképzés rendszerén nem kell változtatni, jobbítani. Az elmúlt másfél évben a döntéshozókhoz folyamatosan eljuttattuk a tervezetekkel kapcsolatos szakmai véleményünket. Számátalan esetben kezdeményeztünk személyes konzultációt, egyeztetést, tartva magunkat a PSZ alapelveihez, hogy a dolgoknak a tárgyalóasztalnál kell eldőlniük.

Ma is készek vagyunk arra, hogy kritikái észrevételeink mellett konstruktív, a rendszer jobbítását szolgáló javaslatainkat megosszuk az oktatás irányítóival. A közös érdek ez!

Budapest, 2012. május 9.

Kollégális üdvözléssel:
Galló Istvánné elnök

BE A SZAKSZERVEZETBE!

Csak összefogással érhetnek célt az érdekvédők

Május elsején forrt a levegő a Városligeti fasorban, és nem csak azért, mert 30 fok fölé igyekezett a hőmérő higanyszála. Négy szakszervezeti konföderáció, az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége (ASZSZ), az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSZT), a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége (MSZOSZ) és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZE) tag-szervezetei gyülekeztek itt, hogy sok-sok ezres, látványos vonulással bizonyítsák, igenis léteznek, igenis képesek hangot adni követelésüknek. A konföderációkhoz csatlakozott a Szolidaritás is. A gyülekezők napi megélhetési gondjaikról, a megszorításokról, a Munka törvénykönyve őket érintő, hátrányos intézkedéseiről beszéltek. A városligeti nagygyűlés fő mondanivalója pedig az volt: „Be a szakszervezetbe!”

Kár lenne számháborút indítani a május elsejei szakszervezeti vonulók létszámáról, egy biztos, mikor a menet eleje már elérte a Nagyrét melletti szakszervezeti gyűlés színhelyét, a vége még mindig a Városligeti-tó fölötti hídon járt. A konföderációk tagszervezetei a biztos munkahelyekért, tisztas megélhetésért, az elérhető és működő közszolgáltatásokért tüntettek. Transzparensaik – „El a kezekkel a kordedvezményes, korengedményes nyugdíjaktól!” és „Elég volt!” önmagukért beszéltek.

Az alaphangot *Krausz Tamás* történész adta meg, aki beszédének elején kijelentette: „Nyilvánvalóvá kell tenni, hogy tiltakozni jöttünk!” És a jelenlevők trombitával, sippal, kiabálással tiltakoztak is. Krausz hozzátette: a mostani hatalom nem kíméli a munkavállalókat, korlátozza jogukat, és visszaállítja a tekintélyuralmi rendszert. Ebben a helyzetben különösen fontos, hogy a munkavállalók érdekében összefogjanak a szakszervezetek.

Borsik: a kormány megtámadta a szakszervezeteket

Borsik János, az ASZSZ elnöke úgy fogalmazott: a kormány azt ígérte, egymillió új munkahelyet teremt tíz év alatt, ugyanakkor ha a kabinet „még eredményes lesz egy kicsit”, akkor a munkanélküliek száma közelíti majd az egymilliót. Az elnök emlékeztetett arra, hogy a munkanélküliek ellátását három hónapra szűkítették, miközben az európai átlag egy év. Kifejtette: az egészségügyben

katasztrofális a helyzet, a közlekedésben hatalmas feszültségek vannak, a júliusban életbe lépő új Munka törvénykönyve (Mt.), valamint az új adók mind a munkavállalókat sújtják, és a munkaadóknak adnak szabad kezét. Az Mt. kapcsán *Borsik János* kiemelte: a rendszerváltás óta nem volt arra példa Magyarországon, hogy törvényi úton csökkentsék a kereseteket. A kormány emellett „köbe véste” az egykulcsos személyijövedelemadó-rendszert, amely 540 milliárd forint kiesést okozott a költségvetésben, miközben a munkavállalók 84 százaléka rosszul járt vele, és most újabb adókat akarnak kivetni. Az elnök szerint a kormány megtámadta a szakszervezeteket, szétverte az Országos Érdekegyeztető Tanácsot, és támadja az érdekvédelmet, mert tudja, ha a munkások összefognak, „akkor nekik bajaik lesznek”. A demokrácia erősítését, tiszteletét követelik a tüntetők a kormánytól – mondta.

Varga: Csak látszattárgyalások és külön megállapodások vannak

Varga László, a SZE elnöke kiemelte: a kormány utóbbi két évben hozott intézkedéseivel „még nem tette rabszolgájává a munkát, de már korlátozza a szabadságát”. Elmondta, hogy a közszolgálati bérek évek óta változatlanok, de értékük 20 százalékát „megette” például az infláció vagy az adórendszer. Ő is kiemelte, hogy az új Mt. kiszolgáltatja a munkavállalókat a nagytőkének, a „zsákutcás”, érettségit nem adó új szakképzési rendszer pedig az élethosszig tartó tanulásra alkalmatlan fiatalok tízereit bocsátja ki a munkaerőpiacra. *Varga László* szerint nincs jogbiztonság, nincs értelmes párbeszéd, csak látszattárgyalások és különmegállapodások vannak. „A munkavállalókat kiszolgáltató, a szakszervezeteket semmibe vevő (...) hatalomnak meg kell értenie, hogy nélkülünk nincs, velünk lehet” – mondta *Varga László*. Kiemelte, munkavállaló nélkül nincs társadalom, ők az igazi kétharmad, azok is, akik nem mertek eljönni a Városligetbe, mert féltik az állásukat. Felelősségük is van a szakszervezeteknek, hogy megvédjék szervezeteiket, munkavállalóikat, a demokráciát. Ehhez több józan ész, együttműködés és szolidaritás kell – fogalmazott. Hozzátette: ki kell adni a jelszót, be a szakszervezetekbe! A szakszervezetek és a

politika kompromisszumkereső együttműködésének nincs alternatívája, ezért a jelszó: „Be a szakszervezetekbe!”

Kuti: követeljük, hogy a népnyzó törvényeket gondolják újra!

Kuti László, az ÉSZT elnöke szerint az ünnep valaminek a vége és valaminek a kezdete. „Elegünk van abból, hogy a gazdagoknak kedveznek, és közben a zsebünkben turkálnak, elegünk van abból, hogy oda a jövő, és hogy hülyének nézik a társadalmat!” – mondta. Az elnök szerint követelni kell az emberhez méltó életet, nemcsak „nyomorúságosan vegetálni”, hanem XXI. századi polgárhoz méltó életet élni, ehhez pedig munka és tisztességes fizetés kell. „Követeljük, hogy a népnyzó törvényeket gondolják újra, a munka törvényei nem azért vannak, hogy egyes nagyvállalatokat nyomorúságos munkásokkal segítsenek” – mondta. „Jöjjünk össze, ha kell, és követeljük, hogy adják meg a fiataloknak a jövőt”, tanulhassanak, dolgozhassanak, és legyen munka számukra – zárta beszédét.

Pataky: mi kimegyünk az utcára, ott leszünk a munkahelyeken.

Pataky Péter, az MSZOSZ elnöke szerint a modern adórszolgáltatás felé viszi a kormány politikája, és a kabinet úgy alakította át a törvényeket, hogy lehetlenné tegyék a kollektív fellépést. Az Mt. csökkenti a jövedelmeket, a munkavállalóknak többet kell dolgozniuk kevesebbért, kiszolgáltatottságuk nő. A Munka törvénykönyvére utalva hangsúlyozta: „Nem hagyjuk, hogy ez a törvény életbe lépjen a gyakorlatban, mert nem igaz, hogy megtehetnek velünk bármit.” Hozzátette: „Nem hajolunk meg a kormány előtt, amikor pár tízezer forintért robotoló közfoglalkoztatott akarja kiváltani a munkások munkahelyét.” Az emberekhez szólva azt mondta: „Ha nem akartok az utcára kerülni, ha nem akartok a legkevesebbet keresők közé tartozni (...), ha nem akarjátok, hogy gyermekeitekből műveletlen ipari robotokat neveljenek, akkor keressetek minket.” „Csatlakozzatok hozzánk, hogy a kormány és a munkáltatók megértsék, nem csinálhatnak azt, amit akarnak” – emelte ki. Hangsúlyozta: „Mi kimegyünk az utcára, ott leszünk a munkahelyeken.”

PL-összeállítás

BIZALMAT KÉRT HOFFMANN RÓZSA

Bekerül a Nemzeti alaptantervbe Wass Albert és Kertész Imre

Hoffmann Rózsa nem tartja elképzelhetőnek, hogy 2014. január 1-jéig elhalasszák a pedagógus-életpályamodell bevezetését. Erről az MR1-Kossuth Rádió 180 perc című műsorában beszélt május 2-án reggel. Szót ejtett arról, hogy bekerül a Nemzeti alaptantervbe (NAT) *Wass Albert* és *Kertész Imre* is, a felsőoktatással kapcsolatban pedig megjegyezte: a megszorítás tény, de ebből nem következik, hogy egyetemeket, főiskolákat be akarnak zárni.

Az oktatási államtitkár azt mondta: a kormány felismerte a pedagógus-életpályamodell bevezetésének szükségességét. „Úgy látom, és úgy remélem, hogy a körülmények adottak lesznek” – mondta az eredeti dátumra, a 2013. szeptemberi bevezetésre utalva. Ez akár pedagógusnapi üzenetként is megfogalmazható – folytatta, és azt kérte, bízzanak benne, ez a kormány képes lesz arra, hogy sok évtizedes adósságot törlesszen, és a pedagógusokat olyan pozícióba emelje a magyar társadalomban, amely a munkájuk alapján megilleti őket.

Hozzátette: a kormányzás megkezdése óta kiemelt területe az oktatáspolitikának a pedagóguspolitika. Hoffmann Rózsa szerint csak úgy lehet az oktatásügyet meg-

újítani, ha motivált és jól képzett pedagógusok dolgoznak benne. Ezért tűzték zászlójukra a modellt, amelyet a kormány és az Országgyűlés is elfogadott, és mindmáig érvényes.

Fájlalta, hogy a Széll Kálmán Terv 2.0 mondatait – mint megjegyezte – rosszul interpretálják, ez ugyanis úgy kezdődik, hogy az életpályamodell 2013 szeptemberében lép életbe. Ezt követi az a mondat, hogy ha a makrogazdasági körülmények indokolják, esetleg vizsgálni kell a 2014. január 1-jei, csúsztatott bevezetést.

Az oktatási államtitkár a Nemzeti alaptantervre (Nat) vonatkozó felvetésre megerősítette, hogy bekerülnek Wass Albert művei, illetve Kertész Imre Sorstalanság című regénye. Arra törekedtek, hogy azok

a művek, amelyek vitán felül állnak, kerüljenek be az első, ötödik és kilencedik évfolyamon 2013-tól felmenő rendszerben életbe lépő NAT-ba. A felsőoktatásról szólva azt mondta: a megszorítás tény, de ebből nem következik, hogy egyetemeket, főiskolákat be akarnak zárni. Átalakításra szükség van, de bezárásokat nem terveznek – erősítette meg Hoffmann Rózsa. Mint mondta, át kell gondolni az intézmények képzési szerkezetét, gazdaságos működtetését, és „meg kell tenni azokat az intézkedéseket, amelyek javítanak a helyzeten”. Hozzátette: az intézmények képviselőivel napi tárgyalásban vannak, és azok belátták, hogy nem folytatható így tovább.

MTI

LEVELET KÜLDÖTT A SZEF ISMÉT ORBÁN VIKTORNAK

Újabb levelet küldött Orbán Viktor miniszterelnöknek a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF) április 20-án. A közszféra munkavállalóit és érdekvédelmi szervezeteit hátrányosan érintő jogszabályi változások ügyében februárban már kért személyes egyeztetési lehetőséget a kormányfőtől a SZEF, de nem kapott választ.

„A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma számára elfogadhatatlan, hogy a közszolgálatok, a közszféra munkavállalóit és érdekvédelmi szervezeteiket olyan súlyos mértékben diszkrimináló és jogkorlátozó változások léptek, illetve lépnek rövidesen életbe, amelyek még az (...) új Munka törvénykönyvéhez képest is rosszabb helyzetet teremtenek az érintettek számára” – áll a levélben.

A szakszervezeti konföderáció ezen véleményét és a megoldásokat szolgáló kezdeményezéseiket már korábban is szertették volna megosztani a kormányfővel, ám az erről szóló, február 13-án kelt levelük – tudomásuk szerint – el sem jutott Orbán Viktorhoz, ahogy az általuk kezdeményezett személyes találkozó sem jött létre, és mint írták: felvetéseikre még csak érdemi választ sem kaptak.

Ezek után nem maradt más eszközüik, mint a hazai és nemzetközi jogorvoslat keresése és a nyilvánosság tájékoztatása. Az alkotmánybírósági felülvizsgálattal kapcsolatos és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) Alapokmányában és számos konvenciójában, valamint az Európai Szociális Kartában foglaltak súlyos sérelmére vonatkozó jogi beadványaikat eljuttatják az érintett és a jogorvoslat lehetőségét biztosító fórumokhoz, továbbá nyilvánosságra is hozzák azokat – írták a levélben. A levél így folytatódik:

„Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Ön és az Ön mögött álló politikusok is egyfolytában nemzetről beszélnek, de eközben intézkedéseik ellehetlenítik a nemzetért dolgozó közszolgálatokat, méltánytalan és kiszolgáltatott helyzetbe hozzák a munkavállalókat. Ma nincs jól működő egészségügy, csak egyre növekvő várólisták. Ma nem a nemzeti érté-

kek megőrzése, hanem az azok őrzésére hivatott közgyűjtemények, múzeumok ellehetlenítése folyik. Ma egyre kevésbé működő és szakszerű a központi és helyi közigazgatás, viszont egyre több az olyan átszervezés, ami miatt súlyosan sérül a jogbiztonság, a rend- és katasztrófavédelem, a szociális ellátórendszer és az oktatás.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma nem önmagáért, hanem az Ön és kormánya által oly gyakran emlegetett nemzetért, azokért az emberekért és állampolgárokért küzd, akikre Önök oly sokszor hivatkoznak. Az érdekükben mi készek vagyunk az érdemi együttműködésre! Az eddigi kezdeményezéseinkkel kapcsolatos kedvezőtlen tapasztalataink ellenére bízunk abban, hogy Ön és kormánya is kész és képes lesz erre.”

Varga László, a SZEF elnöke február 16-án, sajtótájékoztatón jelentette be, hogy levélben kértek személyes egyeztetést a kormányfőtől, az állami alkalmazottak képviselői a kormányfővel mint munkaadóval kívántak tárgyalni.

Fehér József, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálatban Dolgozók Szakszervezetének főtájkára, a SZEF alelnöke a sajtótájékoztatón példa nélkül nevezte, hogy a közszolgálatból elbocsátottak 20-25 százaléka szakszervezeti tisztségviselő volt. Hozzátette: diszkriminatív a bérkompensáció, mert álláspontja szerint kisebb bérkompensációt kapnak azok a kétyermekes családok, ahol az egyik szülő a magánszektorban dolgozik. A SZEF alelnöke megjegyezte azt is, hogy az elmúlt 21 évben valamennyi kormányfő egyeztetett a SZEF képviselőivel, de a két évvel ezelőtti kormányváltás óta még nem ültek tárgyalóasztalhoz.

PSZ: GAZDÁTLANNÁ VÁLT A KÖZOKTATÁS RENDSZERE

Az államosítás a kormányzat által elképzelt, gyors tempóban végrehajthatatlan

Gazdátlan a közoktatás rendszere, és rendkívül nagy a bizonytalanság – mondta a Pedagógusok Szakszervezetének (PSZ) elnöke, Galló Istvánné az Államosítás előtt, után és közben – zavaros jövőkép címmel rendezett sajtótájékoztatót április 11-én. Úgy vélte, megdőlt a „mindent az állam vesz át” teória. Végrehajthatatlan az állam által elképzelt, gyors tempó. Mindez 4169 iskoláról, ezen belül 5923 telephelyről szól, és 1 millió 418 ezer tanulót, valamint 121 518 pedagógust érint.

Példátlan az év közbeni fenntartóváltás

A szakszervezet elnöke arról beszélt, a NAT véleményezése után egy rövid ideig csend volt az oktatásban, egészen április 10-éig, amikor is néhány apró bomba robbant. Ezek egyike az állami kézbe vett intézmények vezetői pályázataival volt kapcsolatos. Kijelentette, 2012. január 1-jétől 214 intézmény került állami kézbe, ráadásul példátlan módon a fenntartóváltás év közben történt meg. Ezzel kapcsolatban Gallóné elmondta, ez év januárjában hét kormányzati hivatalt keresett fel, mind-egyikben arról biztosították, nem lesz évközi vezetőcsere. Mégis megtörtént. A PSZ levélben kérte Réthelyi Miklóst, a Nefmi miniszterét is az év első hónapjában, ne írják ki a vezetőváltást egy különösen nehéz időszak, a felvételik, az érettségi, az új tanév előkészítése időszakában. A levélre idáig még csak válasz sem érkezett. Viszont kilenc megyében eredménytelenül zárult a mégis megtartott közoktatási vezetői pályázat. A miéltre Gloviczki Zoltán oktatási államtitkár-helyettes adta meg a választ még januárban, azt mondta, a pártpolitikai megbízások miatt tiszta helyzetet akarnak teremteni az intézmények élén. Galló Istvánné kijelentette, nem tagadható, hogy esetleg egy-két ilyen előfordult, de Gloviczki öngóljának mondta, hogy a legtöbb településen már fideszesek az önkormányzat vezetői.

Példaként említette, és súlyos, megmagyarázhatatlan szakmai hibának nevezte, hogy noha Szigetszentmiklóson a döntéshozók a két pályázó közül egyiket sem tartották alkalmasnak az igazgatói posztra, mégis közülük választottak egyet ideiglenes vezetőnek a Batthyány Kázmér Gimnázium élére július 31-ig. Ráadásul nem vették figyelembe sem a tantestület, sem a szülők véleményét, mert ők a másik jelöltet támogatták, ezért a tantestület felháborodása jogos – szögezte le. Mint mondta, ilyen esetekben eddig az SZMSZ-t vették figyelembe, és a vezetőhelyettest bízták meg az iskola vezetésével.

Az intézmények államosítására nincs pénzügyi fedezet

Galló Istvánné az iskolák állami kézbe vétele körüli anomáliákról is szólt. Mint

mondta, a bizonytalanságot az is fokozza, nem lehet tudni, hogy az iskolák államosítása pontosan miként zajlik majd, és féltő, a tanárok úgy mennek majd el a nyári szünetre, hogy nem tudják, milyen változásokra számíthatnak az új tanév kezdetétől. Az elnök felidézte, a törvényben kezdetben arról volt szó, hogy az állam teljesen átveszi az iskolák működtetését, ha a későbbiekben azonban valamelyik önkormányzat akarja, visszabérelheti az intézményét. A legutóbbi hírek szerint viszont az iskolák működtetését, azaz a közüzemi számlákat, a karbantartást és más dologi kiadásokat az önkormányzatok fizetnék, ugyanakkor az intézményfenntartás, tehát az osztályok, csoportok számának meghatározása, a pedagógus-álláshelyek betöltése, illetve az intézményvezetői kinevezések és a pedagógusok munkájának ellenőrzése állami feladat lenne. Ezzel kapcsolatban említést tett arról, hogy Farkasné Gasparics Emese, a Belügyminisztérium önkormányzati helyettes államtitkára azt mondta egy április 10-i konferencián, hogy az általános iskolai eljáráshoz kapcsolódó

vagy 2013. január 1. után is az önkormányzati rendszer része marad, az állam csak az oktatást, illetve az ahhoz kapcsolódó feladatokat veszi át, illetve azt finanszírozza. Ez azt jelenti, hogy a gyerekek- és a pedagóguslétszámot is meghatározza, ahogy azt is, hogy mit tanítsanak az iskolákban. A törvény viszont azt nem részletezi pontosan, hogy az önkormányzatok milyen feltételekkel igényelhetik vissza az iskolájukat.

Galló Istvánné szerint ezzel „a mindent az állam vesz át” elve megdőlt. Az államosítás a kormányzat által elképzelt, gyors tempóban végrehajthatatlan, mivel 4169 iskoláról, ezen belül 5923 telephelyről van szó, és 1 millió 418 ezer tanulót, valamint 121 518 pedagógust érint – tette hozzá.

Megemlítette, a PSZ kezdettől fogva jelezte, hogy nem látja az államosítás pénzügyi fedezetét a költségvetésben. A járási kormányhivatalok még most sem álltak fel, és nem lehet tudni, hogy ezeket miből finanszírozzák majd. Kijelentette, a költségvetés a jövő évben sem költ majd

annyit a közoktatásra, amennyit az államosításhoz szükséges lenne. Pedig törvény írja elő, hogy hatástanulmányt kellett volna készíteni arról, mennyibe fog kerülni az államosítás, miként fog fölállni a rendszer.

Ideológiailag semleges oktatásra van szükség

Az önkormányzatok az elmúlt években is bizonytalanok voltak az oktatási feladatokkal illetően, hiszen – ahogy a Janikovszky iskola példája is mutatja – az összevonások sem zajlottak mindig békésen. Most a PSZ információi szerint több településen is az iskolák egyházi kézbe adásáról gondolkodnak. Csongrádról, Baranyából és Vácra érkeztek ilyen hírek. Erről tudni kell, hogy az egyházi kézbe adás teljes költségét az állam finanszírozza. Ám Gallóné szerint ez azt is mutatja, az önkormányzatok féltik az oktatást, a településeken nem látják biztosítva, hogy ha az államhoz kerülnek az iskolák, akkor az oktató-nevelő munka sok-

színúsége megmarad. A PSZ az iskola egyházi kézbe adását csak akkor támogatja, ha

abba az összes érintett szülő beleegyezik. Az ideológiailag semleges oktatást biztosítani kell, és nemcsak az iskolák, de a pedagógusok számára is. Nem biztos, hogy a helyi pedagógusok összessége meg tud felelni az egyházi elvárásoknak, ráadásul ők az egyházi átvétel esetén nem lesznek többé közalkalmazottak, rájuk a Munka törvénykönyve vonatkozik majd.

Galló Istvánné beszélt arról: a közoktatás államosításával az is probléma, hogy több mint 500 intézményt újítottak fel részben EU-s pénzekből, a támogatás kritériuma pedig az volt, hogy öt évig ne legyen fenntartóváltás. Úgy látja, az intézmények működtetése ezért maradna az önkormányzatoknál. Arról sem esik szó, hogy mi lesz az elmúlt évek fejlesztései során létrejött új, kompetenciaalapú tankönyvekkel, miközben már az új elvárásoknak megfelelőek készülnek. Gazdátlanná vált a közoktatás rendszere, nincs egyértelmű, világos válasz arra, hogyan fog kinézni az államosítás.

P. L.

Az államosítás a kormányzat által elképzelt, gyors tempóban végrehajthatatlan

ÁRVALÁNYHAJ KONTRA SZÁMÍTÓGÉP

Trencsényi László: erősödjön a jót csinálók szövetsége!

A hazai oktatási-nevelési rendszer teljes „megújítása”, az „új” köznevelési és felsőoktatási törvény, illetve az elkészült Nemzeti alaptanterv kiemelt feladata a magyar társadalomra jellemző kettészakítottság és esélyegyenlőtlenség megszüntetése, a középosztály felemelkedése az oktatási államtitkár szerint. Az oktatási rendszer strukturális átalakítása az alkotmányos alapértékeken, illetve a hagyományok tiszteletén és azok folytatásán alapul. Vagyis „új ember” készül az iskolák tantermeiben. *Trencsényi Lászlóval, az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karának docensével, a Hálózat a Tan szabadságért (HAT) egyik alapítójával arról beszélgettünk, miféle is lesz az új irányítás iskoláiból kikerülő „új ember.”*

– *Zajlik az oktatási államtitkárság által elképzelt módon, az alkotmányos alapértékeken, illetve a hagyományok tiszteletén és azok folytatásán alapuló oktatási struktúra-átalakítás. Az átalakítás eredményeként miféle „új ember” születik majd meg?*

– Hát, az „agitprop osztály” által gyártott különböző dokumentumokból ki lehet olvasni azt, hogy mit gondolnak erről az „új” emberről, ki lehet olvasni valamilyen emberideált. Am azokból a részben tanügyi, részben tanügyön kívüli intézkedésekből, amelyek érintik a felnövekvő nemzedék életét, jövőjét, jövőképét, ki lehet olvasni egy ezzel szembeszökően ellenkező emberképet is. Vegyük sorra: korai abanovákos vagy pláne Kontuly Béli-s stílusban megfestve az az erényes, keresztény ifjú áll a középpontban, aki jó magaviseletű, jó tanuló, szolgálatkész, engedelmes, erkölcsös, megfelelően teljesíti (még egyszer mondom, alapvetően a hagyományos keresztény felekezetekhez tartozó) egyházi kötelezettségeit, jó cselekedeteket hajt végre, „kötelező önkéntes” munkát végez. Ez van megrajzolva az eszményekben, erről állítja a köznevelési törvény is, hogy új értékalaprend lesz. Én pedig váltig állítom, hogy ez nem új – nem véletlenül idéztem a két háború közötti világ kurzusfestőit –, hanem a két háború közötti világnak pedagógiai szempontból már akkor is mindenképpen dohos emberképét rajzolná újra. Csak egy példát mondok: ugyan a kurzus sok kedveset még nem mondott a cserkészetről, de meglepő módon azért néha elszólja magát. Nyilván inkább azért nem mond róla semmit, mert akkor támogatást is kellene adnia, és a Széll Kálmán Terv nem arról szól, hogy erőforrásokat ad az ifjúság javára. Ugyanakkor a létező magyarországi cserkészlet is – vállalva ugyan a 30-as évek cserkészvilágát – egy korszerű emberkép-

pel, korszerű fiatalképpel próbál híveket toborozni magának. A mai cserkészideál képe nem az az árvalányhajas, bakancsos, *Tóth Tihamér* által leírt „tisza ifjú”, amilyen a 30-as évek újságjainak címlapjain volt látható, hanem egy modern, mindenképpen modernebb fiatal, aki máshogy viszonyul a világhoz, a multikulturáliszmushoz, a természethez satöbbi. Egy másik, ugyancsak érdekes ellentmondás, hogy a Nemzeti alaptanterv tervezete bevállalja az európai kulcskompetenciákat. Nem is tehet mást, hiszen a lisszaboni nyilatkozatot aláírta hazánk. Am a kulcskompetenciák mellett a dohos, árvalányhajas keresztény ifjú is benne van. Ez az emberkép számomra azért is mulatságos, mert azért nem hiszem, hogy a mai oktatáspolitikai és ifjúsáspolitikai csinálói olvastak *Tóth Tihamért*. A nagypapájuk olvashatta, ám ennek ellenére mégis ez a világ idéződik fel. Ebből az emberképből pedig – európai kulcskompetenciák ide vagy oda – szemmel láthatóan hiányoznak olyan tudások és képességek, amit mi a modern ember tudásának és képességének gondoltunk. Itt most nemcsak a számítógépes alfabetizmusra gondolok, hanem az állampolgári viselkedésnek azokra a mintáira, amelyek demokratikus állampolgári viselkedésre utaló normák, gyakorlati tapasztalatok satöbbi. Ezek sincsenek benne, illetve nagyon el vannak rejtve ebben az emberképben.

– *Maga a gondolkodás mennyiben változott a bakancsos, árvalányhajas ifjú kora óta?*

– Az emberről szóló tudományok mindegyike, ideértve nemcsak a pedagógiát, hanem a pszichológiát, szociálpszichológiát, fejlődéslelektant, a kulturális antropológiát, a kultúratudományokat, de ideértve a gyerekről szóló irodalmi alkotások és filmalkotások világát, minden homlok-egyenest megváltozott. A „tóthihaméri” ifjú teljesen anakronisztikus, ilyen fiatal nincsen, a mai fiatal nem így működik. De erős a gyanúm, hogy ez csupán „ideologikus borítólapja” az ifjúságról szóló vélekedésnek, mert a mögöttes emberképek lényegesen különböznek tőle. Jellegzetesen többfajta emberképet képzelnek el. Egyszer, ha úgy tetszik, az „uralkodó” embert, amit a miniszterelnök úr középosztálynak vagy történelmi középosztálynak nevez. Ez egy kicsit hasonlít erre az árvalányhajas ideálképre, de azért ennél kicsit dörzsöltebb, kicsit tanultabb, ráadásul nem is magyarországi középiskolában és felsőoktatásban tanult, hanem a divatos nyugati, vagy épp ausztriai középiskolákban. Jellegzetes tendencia ugyanis, hogy a tehetősebb szülők már átíratják a szomszédos nyugati

országba a gyermekeiket, nemcsak a középső- de a felsőoktatásban is, mert kiszámították, hogy olcsóbb. És azért bármennyire is jól él ez az úgynevezett történelmi középosztály, azért ő is csak forintból él, megtalálta tehát a gazdálkodás módjait is. Ezekben a nyugati középső- és felsőoktatási intézményekben nyilvánvalóan egy modernebb embert fognak „előállítani”. De itt van a másik emberkép is, amelyikről szintén van egy rejtett üzenete az oktatáspolitikának; ez a csóró, szakadt nadrágú, vagy mondom „szebben”, szakadt seggű gyerekvilág. Azok, akiket cinikusan 15–16 évesen ki szándékoznak lökni a munka világába, akiknek már a NAT-ból is csak maximum a 33 százalék jut. Tehát legyen minél több, legyen minél tájékozatlanabb, legyen minél olcsóbban megvásárolható a munkacereje, a szavazata, a fegyelme, legyen jól rendben tartható, féljen a rendőrtől. Ez szintén benne van az oktatáspolitikai által körülrajzolt emberképben. Tehát a társadalom kettéosztása az oktatáspolitikában hűségeken követi a kormányzat alapvető társadalompolitikáját, amely arról szól, hogy vannak a rendszerváltásnak nyertesei, és vannak vesztesei. Ezt a folyamatot emberképben is leképezi.

– *Miért jó ez?*

– Ez senkinek sem jó, és irgalmatlan veszélyekkel fenyeget. Ugyan most élcelődünk a gyöngyöspatai polgármester polgárháborús vízióján, vagy neheztelünk rá, de a vak is látja, hogy az említett folyamat megágyaz egy olyan társadalmi feszültségnek, amelyik a kettészakított fiatal társadalmat úgy konfrontálja egymással, hogy az valóságosan polgárháborús viszonyokat fog majd jelenteni. Kasszandraként mondom, a jól felszerelt erőszakszervezet azt az éhséglázadást, amelyik valahonnan az ország keleti részéről el fog indulni, nyilvánvalóan képes lesz majd vérbe fojtani, és akkor ez a második típusú emberkép felszámolja önmagát. Ha nem pusztul éhen, és nem pusztítják el az újraerősödő fertőző betegségek, amelyek sok más környezeti ártalom mellett újra megjelentek ezen a vidéken.

Mindez abszolút irracionális és abszolút rövidlátó nézetekre vall.

– *De ezzel a hatalom kvázi „kidolgozza” saját maga alól a termelni képes és hajlandó társadalmat. A XXI. század első évtizedében hogy jut valakinek ilyen az eszébe? Mi mozgatja a háttérben a szálakat?*

– Ugye, drága jó *Makarenko* mondta, hogy az embert a „holnap nap öröme” mozgatja.

(Folytatás a 8. oldalon)

ÁRVALÁNYHAJ KONTRA SZÁMÍTÓGÉP

(Folytatás a 7. oldalról)

Ezeket az urakat és úrhölgyeket a „mai nap hatalma” izgatja, és ennél perspektivikusabban nem néznek. Nem nézik, hogy a hiánycél mindenáron való elérésével hol teremtenek már-már életveszélyes életfeltételeket különböző családok és különböző társadalmi csoportok számára. Így szemmel látható, hogy ez a szegényvilág fogja a különböző megszorítások forrásait kitermelni magából. Mert visszafogja a fogyasztást, mert megsarcolható. De ebből nem lesz kibontakozás, jövőépítés. Ha pedig nincsen jövőtudata a hatalomnak – ennyit azért megtanultunk a vallások történetéből –, akkor a jobb élet reményét hirdelve szükségszerűen megerősödnek a vallások, az egyházak. (Ebbe persze beleértem az ebből a szempontból vallásként működő, dogmatikus kommunista ideológiát is, mert az is azt hirdette, majd a jövőben valamikor jobb lesz. A vallásos ideológiák ezt elrendezték a túlvilági étellel.) Ez az egyetlen vigasz, és ez mindmáig alapvetően benne van a kereszténység tanításában még akkor is, hogyha ennél a világkereszténység jóval modernebb, az ember világi küldetésére több figyelmet fordító.

– **De hogy veszi ezt majd tudomásul Európa? Illetve tud-e ellene tenni? Mert ugye azt halljuk a miniszterelnök úrtól, hogy Európa haldoklik, és majd mi megmutatjuk, hogy mi az új, jó irány, majd kitaláljuk, hogy mi volt 200 évvel ezelőtt.**

– Azt nem tudom, hogy Európa ezt meddig és milyen eszközökkel tudja tolerálni. Ugye, most, amikor az interjú készül, friss hír, hogy Franciaországban mintha nem a konzervatív irányzatra szavaznának az emberek, egy baloldali elnökjelölt áll győzelemre. Hogy ez azt jelenti-e, hogy Európa nem adja fel a modernizációs törekvéseit? Végül is Európában is léteznek rövidlátó fundamentalizmusok, például újra és újra megjelenik a muzulmán fenyegetettségűtől való ideológiai védekezés. Pedig ez nem működik a globalizáció korában. Fundamentalizmusra nem lehet fundamentalizmussal válaszolni. Hogy aztán ereje, eszköze lesz-e Európának a visszaszorítására, vagy Európában ezek a nemzeti fundamentalizmusok bátorságra kapnak a magyar példán, hát ezt nem tudom, nem vagyok jó. És azért azt is hallani, hogy az ebben az értelemben mégiscsak hatalmas Európának ez a picike magyar társadalom nem akkora ügy, hogy ha nem tesz magáért, az zavarán.

– **Igen, csak hogy úgy tűnik, hogy ön-maga nem képes a védekezésre...**

– Igen, ez számomra is rejtélyes dolog, akár a pedagóguskollégáimat nézve is. Nem veszik észre a nagy átverést, még

mindig az életpályamodellben beígért mézesmadzagokban bíznak, és abban, hogy nem az ő álláshelyük fog megszűnni, hanem a tanári szobában mellette ülő másik kollégáé. Nem az ő iskoláját fogják bezárni, hanem a szomszédot.

– **Épp ma reggeli hír, hogy Hoffmann Rózsa azt mondta, keményen ragszkodik ahhoz, hogy bevezessék 2013-ban az életpályamodellt, amit – úgy tűnik – pénz híján nem fognak tudni bevezetni.**

– Vagy azon az áron, hogy az intézményrendszert még tovább csonkolják. Vannak erre számítások. Szüdi János például 40 ezer fős elbocsátással számol ahhoz, hogy az életpályához szükséges források meglegyenek.

– **Szűkítik az oktatás lehetőségét is. Ugyan milyen termelésre lesznek alkalmasak azok, akik az új, maximum 30 százalékos közismereti órával működő szakmunkásképzőből kerülnek majd ki? Vagy épp azok, akik szakma nélkül az utcára kerülnek 15-16 évesen?**

– Ráadásul mindezt azzal a cinizmussal megfogalmazva, hogy „ne fosszuk meg őket a munka lehetőségétől, mert azt jobban szeretik, mint a tanulást”. Csak éppen megint két eset lehetséges. Ha igaz az, hogy a magyar gazdaságnak ársni, kapálni, gereblyézni és söprögetni tudó szakmunkásra van szüksége, akkor ezt a magyar gazdaságot megezte a fene, ez nem hozza ki a válságból. A másik, hogy vannak olyan globalizációs adatok Sorosnál is meg másnál is, hogy az emberiség 20 százaléka képes arra, hogy az egész emberiség számára szükséges javakat előállítsa. Ezek nagyon pesszimista adatok, hiszen arról szólnak, hogy az emberiség 80 százaléka felesleges ember. Mindig azt mondom a hallgatóimnak, hogy a pedagógusnak egy a szerencséje, az, ami megkülönbözteti a szociológustól és a közgazdásztól: ő úgy léphet be egy osztályba (sőt máshogyan be sem léphet: ez az igazi pedagógusetika!), hogy nem tudja, hogy az ő osztályából ki a 20 százalék és ki a 80 százalék. Neki ott mindenki a „20 százalékból” tartozik. De a szociológusok ennél jóval pontosabban ki tudják számítani, hogy kinek mi jut. Akkor viszont arra kell készülnie a posztmodern társadalomnak, hogy megtervezze: ez a 80 százaléknál felesleges ember hogyan élje le az életét, hogy ne autókat gyűjtogasson, ne tévészékházakat raboljon. Azt, hogy hogyan lehet őket féken tartani, alpári szórakoztató médiával, az új technika különböző kütyüjeivel, tömegrendezvényekkel. Lehet, hogy ez a jövőkép áll a jövőcsinálók előtt, de hát ezt sem lehet ilyen cinikusan csinálni.

– **De ha csak növeljük ezt a réteget, viszont semmiféle ellátást nem fogunk tudni biztosítani a számukra, mert nincs miből, vagy mert nem is akarunk, akkor tényleg csak az éhséglázadások egyike következik a másik után.**

– Ez megjósolható.

– **De hát erre nem épülhet egy ország.**

– Hát erre nem, ebben egyetértünk. Ebben mi egyetértünk, és nem győzzük nem befogni „pörös szánkat”, és figyelmeztetni azokat, akiknek felelőségük van, vagy a miénknél nagyobb felelőségük van az ország építésében, hogy ezt a cinikus játszmat csak veszéssel lehet játszani. Akár így, akár úgy, ebben nemcsak a vesztesek járnak rosszul, hanem az úgymond nyertesek is, akik valamilyen csoda folytán bekerültek a „történelmi középosztály” besorolásba, és gimnáziumban megtanulhatják, elsajátíthatják a modern ismereteket. Hogy mennyire moderneket, az a fegyelműző, befékezett Nemzeti alaptanterv kérdése is. A szemünk láttára alakulnak át az öröknek hitt tudományos világképek, a világ művészetében, irodalmában, akár a filmművészetében olyan új művek születnek, amelyek megrendítik az embernek az önmagáról alkotott képét. Ha ezt távol tartjuk az iskola világtól, sőt a Nemzeti alaptanterv által szabadon hagyott 10 százalékból se nagyon fér bele, akkor ez a kiválasztott középosztály sem azt a műveltséget fogja megszerezni, amelyikkel életképes lesz.

– **Mit tehetnek a pedagógusok? Mert tulajdonképpen a szülőkhöz el sem jut, mi történik, mi fog történni az iskolákban.**

– Én mégsem tudok más megoldást, mint azt, hogy a pedagógustársadalom legjobb és legnyitottabb elemeinek meg kell találniuk a kapcsolatot a szülői társadalom minél szélesebb és legnyitottabb csoportjaival, országosan is meg helyben is. A harmadik szövetséges ez ügyben pedig maga a diák, a tanuló. A pedagóguskollégáknak is meg kell érteniük, hogy a gumibotos iskolarendőr nem fékezni fogja a feszültségeket, hanem olyan helyzetet teremt, amelynek következtében a megrendszabályozott gyerekek majd az órán – ahol nincs bent a rendőr – fogják kitombolni magukat. Szóval a pedagóguskollégákra fog ez viszszaütni. Arról nem beszélve, hogy a szülői környezetben az amúgy is létező visszatarthatás vagy ellenségeskedés fog felerősödni, az iskolarendőrrel szembeni harag a gyengébb ellenállás felé, a pedagógusokra fog visszahullani. Meg kell találni a diákokkal is a szövetséget, ahogyan ezt bizonyos értelemben Szigetszentmiklós példája mutatja. Ilyen helyi szövetségeket létre lehet hozni. (Folytatás a 9. oldalon)

ÁRVALÁNYHAJ KONTRA SZÁMÍTÓGÉP

(Folytatás a 8. oldalról)

– **És milyen tulajdonossal veszik fel a harcot?**

– A legnehezebb ebben a dologban, hogy a tulajdonosváltásról sincsenek víziók, sőt szerintem azoknak sincs, akik ki-találták. De a pedagógusok sem tudják elképzelni, hogy az mivel fog járni, mit jelent majd, mennyi idő alatt zajlik le. Jól ki van ez találva, mert mi sem tudjuk eldönteni, hogy kire kell morogni. Az önkormányzatra már nem, mert nem ő zárja be az iskolákat. A kormányra még nem, mert még mindig nem a kormányhivatal az iskola-fenntartó, hanem ezek a hirtelen létrejött iskolafenntartó szervezetek, amelyek fantomok, nem találjuk őket. Bizonyos szempontból hosszú és elvesztegetett idő lesz, amíg a pedagógusok is megtalálják azt, hogy kik lehetnek a tárgyalópartnerek, kivel kell alkuba bocsátkozniuk az érdekvédelemért, a pedagógiai értékek védelméért. Ez egyelőre teljesen átláthatatlan. Napi árfolyamon változik, hogy végül is mi és milyen felelősség marad meg az önkormányzatnál, ki és mit fog ellenőrizni. Szerintem azt, hogy ennyi bizonytalanság legyen a rendszerben, nem direkt csinálták, de „remekül működik”, mert tényleg fokozza a tévováságot. Például mi, akik benne vagyunk a Hálózat a Tanszabadságértben, és az lenne a dolgunk, hogy mint a szakma lelkiismerete állandóan odakiáltunk valamit, vagy újra gyülekezzünk akár a Kosuth téren, nem tudunk fogást találni a vitapartnereken, mert egyrészt nem bocsátkoznak vitába, másrészt pedig saját maguk sem tudják, hogy mit képviseljenek. Ezért mondják ugyanazokat az ideologikus frázisokat, mintha mi sem történt volna.

– **A tervezett és végrehajtott változtatások segítik majd a társadalom mobilizálását?**

– Nem, de nem is céljuk. A tehetség-gondozás tudományából tudjuk, hogy minél kisebb a merités, annál kisebb az esélye annak, hogy azok a tehetségek jutnak be, akiknek be kell jutniuk. Nehezebben talál-tatik egy Puskás Ócsi vagy egy Grosics Gyula ott, ahol nincsen tömegsport, és csak a fizetőképes apukák tudják befizetni poka-kos csemetéiket a csapatba. A rossz nyelvek szerint még a vezető futbalcsapatokba is lehet vásárolni helyeket, olyan is a magyar foci, mert kicsi a merités ez ügyben.

– **A hároméves kortól kötelező óvoda?**

– Ebben az ügyben megint feltételez-tek. Van egy olyan értelmezése a dolog-nak, hogy a család szentsége alatt tulajdon-képpen mégiscsak a családi nevelés befo-lyását korlátozó emberkép vagy társada-lomkép jelenik meg. (Emiatt drága jó Szabó Ildikó nem győzte Az ember államo-

sítása című szép könyvében bírálni a létező szocializmust.) Mert a védett középosztályi család meg fogja tudni oldani, hogy a gye-rek felmentést kapjon a kötelező óvodába járás alól. Aki meg nem, hát az járassa a gyereket az óvodába. Én nagyon félek, hogy ezek az óvodák XIX. századi színvo-nalon fognak működni, zsíros kenyérral és teával, és nem Montessori-eszközökkel, hanem a település maradék bútorzatával. Tehát a szegény ember óvodája lesz rossz ellátással, és ebből a szempontból nem a családdal együtt, hanem a családtól elvett módon nevelést megvalósító. Mögötte ott van az az ideológia, amit korai fejlesztés-nek meg korai prevenciónak nevez a szakma, de azt nem úgy gondolta, hogy egy, a családtól leválasztott intézményrend-

szert hoz létre. Éppen ellenkezőleg, úgy gondolta, hogy a fizetőképességtől függet-lenül a család és a helyi közösség közös intézményét hozza létre. Én évekig vettem részt abban az innovációban, amit általános művelődési központoknak neveznek. Ez olyan integrált intézmény, ahol a szolgál-tatások igénybe vevője valóban a család. Kisgyerekkortól – ahogy mondani szokták – egészen a koporsóig, mert még az idősek otthona is ebbe a szervezeti egységbe tarto-zott, helyenként építészetiileg is, szétbom-bázhatatlanul. El nem tudom képzelni, a Pécsi Nevelési Központot például hogyan fogják szétszedni. Káposztásmegyerről azt hallottam, hogy ott az iskolát átadják a szomszéd gimnáziumnak, ugyanabban az épületben. Tehát Balázs Béla Hét királyfi című meséje fog megvalósulni, hogy ugyanabba az épületbe járnak az állami gimnáziumhoz tartozó iskola tanulói, óvo-dába járnak az önkormányzati óvodások. Mondom, betonfalak, szétdőzerolható falak, és hát az a remény, hogy Káposztás-megyeren a közművelődés marad önkor-

mányzati fenntartásban. Mert Újpest ezt megengedheti magának, a IV. kerületnek talán van ennyi pénze. De mondjuk egy kistelepülésen, ahol szintén volt ilyen in-tézmény, a közművelődés már vagy nincs is, mert könyvtárat nem kell fenntartani, vagy a helyiségek egy részét valamilyen piaci vállalkozó vette át Ruti-butiknak, vagy fogatlan dizőzők keresetkiegészítő rendezvényévé silányítják a közművelő-dést, ott lesz három tulajdonos. Három tu-lajdonos nem fog egy intézményt létre-hozni.

– **Miért nem tudott az oktatásban a modernizáció gyökeret verni?**

– Mi, az Agóra Oktatási Kerekasztal tagjai is keressük a választ a miéltre. A nagy titok az, hogy a pedagógustársadalom miért nem a progresszió, a pedagógiai progresszió oldalán áll, hanem mint egy messiást, várja az iskolarendőrt meg az öt kinyíró szakfelügyelőt, az állami tulajdo-nost. (Én még azt sem tudom elképzelni, hogyan fog krétát szállítani az iskolának az állami tulajdonos, és a tankönyvellátásról, -elosztásról még nem is beszéltünk...)

– **Mégis, mi lehet az ok? Miért lettek ilyen passzívak a pedagógusok?**

– Ez nyilván egy másik beszélgetés témája, mert erről a jelenségről össze kell szedni az ismereteinket. Megütöközünk, beleütöközünk, néha tulajdonképpen egy ki-csít magunkat is ostorozzuk és becsapjuk, mert a jót sem vesszük már észre, mert arra vagyunk kihegyezve, hogy a pedagógusok-nak milyen hamar mennyire kioltódott a veszélyérzetük. Miközben sokkal többen gondolják, hogy szükség van a progresszív eszközökre, mint amennyiről tudunk. Csak ennek a jónak a nyilvánossága teljesen el-kopott. Ebbe a különböző HEFOP-os pro-jektek nagyon rossz disszeminációja is be-lejárt, rosszul volt ennek a piárja kitalálva. A pedagógiai sajtó befagy, jóformán nincsen, nem létezik. Nincsen a médiában pedagógusműsor, nevelési műsor, noszta-giával emlegetjük szegény Ranschburg Je-nőt, aki le tudta ültetni az országot a Csa-ládi kör elé. Mivel mindez nincs, nincs benne a napi diskurzusban sem. Emiatt pe-dig a jó sem kapja meg a hírverést. Szegény Ritók Nórától csinálunk már-már tényleg megváltót, mert ha valaki keres jó példát: „Na, menj el Berettyóújfaluba!” Vagy Orsós Jancsiból Sajókazán... De ez sem jó, mert ők devalválódnak, lejáratód-nak. Hiába van még kolléga, aki szó nélkül, csendben csinálja ugyanazt a jót, amit ők, nem figyel rá a kutya sem, mert már nem erre kapja az elismerést. Valahogy ennek kellene valami mozgalmát felerősíteni, azért, hogy a jót csinálók szövetsége erő-sődjön!

Millei Ilona

A KÖZOKTATÁS NEM ÁLL KÉSZEN A FELADATRA

Nem szerencsés a kötelező hit- és erkölcsoktatás bevezetése

Egyeztetni kezdett a kormány az egyházakkal az iskolai hit- és erkölcsoktatás bevezetésével kapcsolatban. Az új tantárgy 2013-tól jelenik majd meg az órarendekben, és minden Magyarországon tanuló általános iskolás számára kötelező lesz. A PSZ és a PDSZ nem ért egyet a bevezetésével, mivel a kötelező oktatás sértheti a világnézetileg semleges oktatáshoz való jogot, illetve úgy vélik, a hitoktatással tanórán kívül kellene a gyerekeknek találkozniuk. A Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium igazgatója sem tartja szerencsésnek a kötelező hit- és erkölcsoktatás bevezetését, szerinte a közoktatás nem áll készen a feladatra.

Az Oktatási Hivatal egyeztetésbe kezdett az egyházak képviselőivel az új tárgyak bevezetéséről – számolt be a Magyar Nemzet. *Papp Kornél*, a Magyarországi Református Egyház zsinati oktatásügyi irodájának vezetője elmondta, hogy első körben arról esett szó, hogy az új órák megjelenése milyen gyakorlati kérdéseket vet fel, és hogy a személyi és tárgyi feltételeket hogyan lehetne megteremteni.

A köznevelési törvény szerint nem kell mindkét tantárgyat tanulniuk a diákoknak, választhatnak majd a hittan és az erkölcsoktatás között. A választott tárgyból hetente egy órát fognak tartani az iskolák. A hit- és erkölcsoktatáshoz nem lesz központilag meghatározott tananyag, az iskola és az egyház szabadon dönthet majd arról, hogy milyen könyvből és hogyan tanítja a

gyerekeket. Hittan esetében a szülők dönthetik el, hogy gyermekük melyik egyház hittanórájára járjon. A tanórák megszervezése és megtartása az egyházi jogi személy feladata lesz, az erkölcsoktatás viszont az iskola tanárai tartják majd, várhatóan egy 60 órás továbbképzésen való részvételt követően.

A Pedagógusok Szakszervezete nem ért egyet az új óra bevezetésével, mint mondták, a kötelezővé tétel sértheti a világnézetileg semleges oktatáshoz való jogot. A Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete szerint nem helyes, hogy a hitoktatás órarendi keretek között folyik, úgy vélik, hogy a gyerekeknek továbbra is csak tanítási időn kívül kellene ezzel találkozniuk.

Nem tartja szerencsésnek a kötelező hit- és erkölcsoktatás bevezetéséről szóló döntést a Budai Ciszterci Szent

Imre Gimnázium igazgatója, *Párdányi Miklós* sem, szerinte a közoktatás nem áll készen e nagy felelősséggel járó feladatra. A Magyar Hírlapnak adott interjújában azt mondta: „Csak nagyon hatékonyan működő hittanári gárda lenne képes szakszerűen és eredményesen ellátni ezt a feladatkört. Olyan szakemberekre gondolok, akik jártasak mindenféle kultúr- és esztétikai stúdiumokban, hiszen úgy kell az eszmevilágokat ütköztetni vagy egymás mellé állítani, hogy a tanuló valódi alternatívákat lásson maga előtt. A közoktatás lehetőségei felől nézve a kérdést: jelenleg nincs olyan hiteles, tartalmas, értékes, civil erkölcsoktatás- vagy kultúraoktatás társaság, amely a célnak megfelelően tudná kivitelezni az elgondolást.”

PL-összeállítás

Budapest Hostel

***Olcsó, minőségi szállást kínálunk Budapest szívében!
Miért érdemes nálunk megszállni?***

Hostelünk 80 férőhelyes, igényesen berendezett, 2-3-4-6-8-10 ágyas, saját fürdőszobás szobákkal várja kedves vendégeit.

Gépkocsival és kisbusszal érkező vendégeink számára ingyenes, zárt parkolási lehetőséget biztosítunk.

Nagybuszok parkolása a közelben megoldható.

Nálunk ingyenes!

A WIFI használata, a közös számítógép, a közös konyha és az 50 főt befogadó közös rendezvényterem használata.

Emellett térítés ellenében napi háromszori étkezést, valamint mosodahasználatot biztosítunk.

Nálunk autó nélkül is minden közel van!

5 perc – Népliget nemzetközi buszpályaudvar, Planetárium, Orczy kerti kalandpark, Népligeti Disco Club, Láthatatlan kiállítás, Népligeti metróállomás.

10 perc – Természettudományi Múzeum, Imax 3D-s mozi, Aréna Plaza.

15 perc – Állatkert, Nagycirkusz, Mezőgazdasági Múzeum, SYMA Csarnok, Papp László Budapest Sportaréna

Címünk: 1087 Budapest, Bíró Lajos utca 64-1.

E-mail: sales@budapestyouthhostel.hu

Telefon: +36 1 210 0816/ +36 30 686 1653

Web: www.budapestyouthhostel.hu

MAXIMUM 33 SZÁZALÉK TUDÁS

Módosítaná a szakképzési törvényt Matolcsy György

Módosítaná a szakképzési törvényt Matolcsy György, így szeptember elsejétől a kilencedik évfolyamon is lehetne majd tanulószerezést kötni, ezzel kiterjesztve a gyakorlati képzést a szakiskolákban.

Az általános indoklás szerint a nemzetgazdasági miniszter által jegyzett törvényjavaslat célja, hogy közép- és hosszú távon javuljon a foglalkoztathatóság. A megfogalmazott módosítások szerint a szakiskolai képzésben kiterjesztik a duális képzést azáltal, hogy már a kilencedik évfolyamtól lehet tanulószerezést kötni gyakorlati képzésre, emellett lehetővé válik az is, hogy a gyakorlati képzés egy részét iskolai tanműhelyen kívül szervezzék az intézmények.

A törvényjavaslatban szereplő módosítás megváltoztatja a szakiskolai képzésben a kerettantervek minimális közismereti tartalomarányára – 33 százalék – vonatkozó rendelkezést, így a jövőben nem minimális, hanem maxi-

mális közismereti arányt határoznak meg. Kilencedik évfolyamon csak olyan vállalati tanműhelyben lehet tanulószerezést kötni, amely kizárólag gyakorlati képzési célt szolgál. A jelenleg hatályos törvény csak korlátozottan, tanuló-előszerződés formájában, a kilencedik évfolyam gyakorlati képzési idejének 10 százalékára vonatkozóan engedi meg az iskolai tanműhelyen kívüli gyakorlati képzést. Módosulhat a szintvizsga megszervezése is: a jövőben a tanulószerezés megkötésének már nem lenne feltétele a szintvizsga letétele. A törvényjavaslat értelmében módosul a tanulószerezés megkötésére vonatkozó azon rendelkezés is, amely jelenleg iskolatípusonként és szakmai előtanulmányok

szerint határozza meg, hogy a szakiskolai és a szakközép-iskolai tanuló mely szaképzési évfolyamtól kezdődően köthet tanulószerezést.

A törvényjavaslat szerint a jövőben egységesen az első szakképzési évfolyamtól köthet minden szakképzőiskolai tanuló tanulószerezést. A módosuló szabályokkal összhangban kiegészülnek a törvény felhatalmazó rendelkezései, amely alapján nemcsak a gyakorlati képzés folytatására jogosult szervezetek nyilvántartásának részletes szabályait határozhatja meg rendeletben a kormány, hanem azokat a részletes feltételeket is, amelyek alapján tanműhelyként nyilvántartásba lehet venni egy-egy szervezetet.

MTI

A HAT TILTAKOZIK MATOLCSY JAVASLATA ELLEN!

A Hálózat a Tanszabadságért (HAT) tiltakozik az oktatási törvények Matolcsy György nevével fémjelzett, a kormány által elfogadott módosítása ellen, amely ellentétes mind a tanulók, mind a gazdaság hosszú távú érdekeivel. A HAT több olyan pontot is kifogásol a törvényt módosításokban, amelyek határozottan és bizonyíthatóan a gazdaság és a diákok érdekei ellen irányulnak.

A módosítás egyrészt a közismeret tanítására-tanulására fordítható időt csökkenti: a jelenlegi törvényben szereplő – a korábbiaknál így is lényegesen alacsonyabb – minimálisan 33 százalék helyett ez maximum a tananyag elsajátítására fordított idő 33 százaléka lehetne. Minimális mennyiséget nem írnak elő, így elvileg a szakiskolában akár teljesen mellőzhető a közismeret. (A félreértések elkerülése érdekében a HAT hangsúlyozza, hogy a közismeret fogalmába a szakmai elméleten és gyakorlaton kívül minden beletartozik a testneveléstől a szövegértés fejlesztésén, a családi életre nevelésen és az életpálya-építési készségek fejlesztésén keresztül az idegen nyelvig és a számítógép-használatig.)

A másik változtatás, hogy a tanulók már az első évben tanulószerezést köthetnek, és lehetőségük van arra, hogy gyakorlati képzésük az első pillanattól vállalati tanműhelyekben folyjon. A velük foglalkozó szakoktatóktól a törvény semmiféle pedagógiai képzettséget vagy gyakorlatot nem követel meg. A rossz családi háttérű tanulók a tanulószerezéssel járó pénztárgyuttatás miatt akkor is ezt a lehetőséget fogják preferálni, ha az iskolai tanműhely vagy gyakorlócég lehetőségei jobbak a vállalkozásénál.

A betérjesztő indoklása szerint a módosítás célja, hogy a foglalkoztathatóság közép- és hosszú távon javuljon. Ezzel szemben már az oktatási törvények vitájában szakmai szervezetek sora és a HAT is indokolta, hogy se a gazdasági fejlődést, se az egyén munkaerő-piaci pozíciójának javítását nem segíti, ha a szakképzés a szűken vett szakma elsajátítására, a „kész”, azonnal a gép mellé állítható szakember előállítására szorítkozik. Ennek magyarázata, hogy a gazdaság ma már nem úgy működik, mint harminc évvel ezelőtt. Egy-egy nagyberuházással új iparágak jelennek meg, majd a körülmények változásával eltűnnek; változik a foglalkozások jellege és a technológiák; szabaddá vált a munkaerő-áramlás. A munkavállalók többsége – beleértve a pályakezdeket és a „hiányszakmával” rendelkezőket is – nem azon a területen dolgozik, amit az iskolában tanult. A szakiskolának ezért arra kell felkészíteni a tanulót, hogy ötven évig helyt tudjon állni a munkaerő-piacon. Ehhez pedig a szakmunkásnak az adott szakma készségein kívül szakmaközi és szakmától független készségekre is szüksége van.

A törvényt módosítás nem javítani, hanem rontani fogja a foglalkoztathatóságot, kizárólag a tanulókkal és a foglalkoztatásukkal járó juttatásokból profitáló vállalkozások pillanatnyi érdekeit szolgálja. A fentiek miatt a HAT erősen tiltakozik a tervezett módosítások ellen.

POKORNI HEVES KIROHANÁSA

Szokatlanul hevesen tiltakozott Pokorni Zoltán, az oktatási bizottság fideszes elnöke a testület április 23-i ülésén a szakképzési szabályok kormányzati módosítása ellen.

A politikus azt kifogásolta, hogy a szakiskolai képzésben a közismereti tárgyak arányát a nemzetgazdasági minisztérium javaslatára – a korábbi minimálisról – maximálisan 33 százalékra változtatták, így lehetővé tették, hogy a szakmunkástanulók közismereti oktatását teljesen megszüntessék. Pokorni szavá tette, hogy a kormány nem egyeztetett sem a bizottsággal, sem az oktatási szakemberekkel. A politikus azt is kifejtette, hogy a kormány terveivel ellentétben csak jövő szeptembertől lehetne bevezetni az új szakképzési rendszert.

A fideszes politikus az utóbbi időben többször is kritizálta a kormányzati intézkedéseket. A Heti Válaszban kijelentette: „A ló túlsó felére esik át a kormány a teljes iskolaállamosítással”, ő pedig azon lesz, hogy az oktatás – „a gazdasági tárca szakembereinek akarata ellenére is” – pluszforrásokhoz jusson.

Forrás: MTI

CÉLEGYENESBEN AZ ÚJ NEMZETI ALAPTANTERV A Corvinus Egyetem elkeseredett hallgatói tüntettek az oktatási államtitkárság előtt

Még májusban a kormány elé kerülhet a Nemzeti alaptanterv (NAT), amibe bekerült a nemzeti irodalom témája, a népi írók mozgalma, és amelyben nevesítették *Wass Albertet*, *Szabó Dezsőt*, *Nyíró Józsefet* is. Az oktatási államtitkárságot *Hoffmann Rózsa* szerint *Balog Zoltán* emberierőforrás -inisztersége alatt is ő fogja vezetni.

Míg az oktatási államtitkárság második emeletén a NAT-ról szóló sajtótájékoztatóra készültek, az oda igyekvő újságírókat a most már Emberi Erőforrás Minisztériumhoz tartozó Szalay utcai épület előtt ülő fiatalok fogadták „Nincs jövőnk” feliratú plakáttal a kezükben. Mint kiderült a Corvinus Egyetem hallgatói. Egyikük, *Stork Levente* meglehetősen rosszkedvűen jegyezte meg, ő a jövőben közszolgálatlalt akar(na) foglalkozni, de azt látja, hogy a körülmények nagyon szerencsétlenek, ha a fiatalok érvényesülni akarnak, ki kell menniük külföldre tanulni is, dolgozni is. *Eisenbeck Tamás* a drasztikus keretszámcsökkentést nehezményezte, és azt kérdezte, hogy várják el a végzettektől a gyerekvállalást, ha az egyetem elvégzéséhez hitelt kell felvenniük, és adóssággal kezdik az életüket. Az egyetlen már dolgozó ember *Lapos Péter*, az LMP aktivistája volt, aki azt mondta, ez figyelemfelhívó akció, és azért tartják, mert a fiataloknak egyre kevésbé van jövőjük, se tanulni, se dolgozni nem tudnak. Az akció résztvevői elmondták, arról nem is tudtak, hogy ma sajtótájékoztató lesz a Szalay utcában. Az államtitkárságról egyedül *Szűcs Géza* kulturális államtitkár kérdezte meg tőlük, miért is jöttek oda.

Az alaptanterv szabályozza, milyen nevelési elveket kell betartani

Az oktatási államtitkár a NAT-ról elmondta, a tervek szerint május elején lefolytatják a közigazgatási és államtitkári egyeztetést, és utána tárgyalhatja a kormány az előterjesztést.

Hoffmann Rózsa beszélt arról, hogy a 2013-ban életbe lépő NAT lényege, hogy szabályozza, milyen nevelési alapelveket kell az iskoláknak betartaniuk, és melyek azok az alapismeretek, amelyeket minden diáknak el kell sajátítania. Mint mondta, az eddigi alaptantervekben meglévő fejlesztési területek új

tartalmakkal bővültek, illetve a korábbiak ki egészültek – fejtette ki. Fejlesztési terület: az erkölcsi nevelés, a hazafiasságra nevelés, az állampolgárságra, demokráciára való nevelés, az önismeret és társas kultúra fejlesztése, a testi-lelki egészségre nevelés. Ilyen terület továbbá a családi életre nevelés, a gazdasági ismeretek oktatása, a fenntarthatóság, a média-tudatosságra nevelés, a tanulás tanítása.

Az oktatási államtitkár ismertette egy, a közelmúltban készült és hamarosan nyilvánossá váló közvélemény-kutatást, amely szerint a magyar lakosság 83 százaléka egyetért abban, hogy hasznos ismeretek oktatása és a felnőtt életre nevelés egyaránt feladata az iskolának. Az ezer fő megkérdezésével készült reprezentatív felmérés szerint mindössze a válaszadók 4 százaléka véli úgy, hogy az iskola feladata csak a hasznos ismeretek oktatása, és 12 százalék szerint kizárólag a felnőtt életre nevelés tartozik az iskola feladatai közé. A kutatás szerint a válaszadók 96 százaléka teljes mértékben, vagy inkább egyetértett azzal, hogy a fontosabb tárgyak alapismereteit minden diáknak kötelező megtanulnia.

Hoffmann Rózsa értékelése szerint a köznevelési törvény után a második legfontosabb dokumentum született meg. Kétéves munka zárult le, és az új NAT-ot sikerült a vállalt időre megalkotni. Hozzátette: azokat az új ismereteket is tartalmazza, amelyeket a társadalom az utóbbi időben megfogalmazott, ezek vagy önálló tantárgyi keretben, vagy a kötelező tartalmakba építve jelennek meg az iskolák helyi tanterve szerint. A NAT órákeretet nem rögzít, csak ajánlásokat tartalmaz.

A NAT-ban nevesítették Wass Albertet, Nyíró Józsefet, Szabó Dezsőt

Hoffmann Rózsa azt mondta, mindent elkövettek, hogy minél több embert nyerjenek meg az új NAT-nak. A társadalmi és szak-

mai vita eredményeként úgy érzi: minden vitatott kérdésre sikerült megfelelő megoldást találni, és az eredmények találkoznak a társadalom túlnyomó többségének véleményével. Magyarból például a nemzeti konzervatív írók közül nevesítették *Wass Albertet*, *Nyíró Józsefet*, *Szabó Dezsőt*, bekerül továbbá a nemzeti konzervatív irodalom témája és a népi írók mozgalma. A módosított szöveg nagyobb szabadságot biztosít a művek kiválasztásánál elsősorban a világirodalomban, főként 9–12. évfolyamon azáltal, hogy csak példákat és nem kötelezően feldolgozandó műveket tartalmaz. Csökkent továbbá a magyar irodalmi művek mennyisége, de alapvetően nem lett kevesebb a tanítandó írók, költők száma. Az ember és társadalom területen a közműveltségi tartalmak között nagyobb hangsúlytal jelennek meg a hazai nemzeti-ségek, 1–4. évfolyamon nőtt az életmód és a helytörténet szerepe, olyan új elemek jelentek meg, mint a magyar tudósok, feltalálók, művészek, sportolók a XIX–XX. században. Kiegészült továbbá az egész napos iskola leírása, az idegen nyelv oktatásánál pontosították a középiskolai képzés végére elerendő szintet, és külön részt kapott a szakközépiskolára vonatkozó passzus.

Kaposi József, az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet vezetője azt mondta: a beérkezett vélemények nagy többségét megpróbálták beépíteni a végleges dokumentumba. „Mindenki küzdött, hogy konszenzusos anyag legyen” – fogalmazott. Jelezte: azt a kerettanterveknél véglegesítik, hogy milyen új tantárgyak jelennek meg kötelező vagy választható módon. Nagy ütemben készülnek a kerettantervek is, és a következő feladat ezek alapján az új tankönyvek megalkotása lesz.

RÉTHELYI MIKLÓS LEMONDOTT, BALOG ZOLTÁN AZ ÚJ MINISZTER

Emberi Erőforrások Minisztériuma lesz a Nemzeti Erőforrás Minisztériumból. A május 14-én életbe lépő névváltoztatást május 8-án hagyta jóvá a parlament. *Réthei Miklós* nemzeti erőforrás miniszter május 2-án nyújtotta be lemondását a kormányfőnek. *Orbán Viktor* miniszterelnök azt elfogadta. A tárca új vezetőjének *Balog Zoltán* társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárát kérte fel, aki a megbízatást elvállalta.

Balog Zoltán 1958. január 7-én Ózdon született. 1978 és '83 között Debrecenben, Budapesten, Berlinben és Halléban (NDK) tanult teológiát. Lelkészi diplomát a Budapesti Református Teológiai Akadémián szerzett 1983-ban. 1983 és '87 között református lelkész volt Maglódon és öt szörványgyülekezetben. Két évet töltött posztgraduális egyetemi ösztöndíjjal Tübingenben. Teológiai tanácsadója volt az Európai Egyházak Konferenciájának, 1991 és 1994 között pedig a Fidesz parlamenti frakciójának. 1993-tól 1996-ig a Bonni Egyetem Öku-

menikus Intézetének tudományos munkatársaként dolgozott. 1996-óta a Budapesti Németajkú Református Egyházközség lelkésze, jelenleg szünetelteti lelkészi tevékenységét. 1998–2002 között a Magyar Köztársaság miniszterelnökének főtanácsadója, 2002 és 2003 között a Köztársasági Elnök Hivatalában a Társadalompolitikai Főosztály vezetője volt. 2003. december 1-jétől a „Szövetség a Polgári Magyarorszáért Alapítvány” kurátora és főigazgatója, mely megbízatása 2007. április 16-ával megszűnt. Azóta az alapítvány kuratóriumi elnöke. Nős, 5 gyermek édesapja. A 2006-os országgyűlési választásokon országos listán szerzett mandátumot. 2006. május 30-tól az emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság elnöke. A 2010-es országgyűlési választásokon a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei területi lista 3. helyéről jutott be az Országgyűlésbe. Jelenleg a Társadalmi Felzárkózásért Felelős Államtitkárság államtitkári feladatait látja el.

SZOCIÁLDEMOKRATA TANÁROK A GYEREKSZEGÉNYSÉG ELLEN

A szegregáció terjedése súlyos társadalmi konfliktusok melegágya

A Szociáldemokrata Tanárok Nemzetközi Szövetsége (ISDUE) küldöttei „A hátrányos körülmények között élő gyermekek helyzete a világválságban” címmel szemináriumot tartottak Magyarországon április 13–15. között. A résztvevők megvitatták a szociális és jóléti kiadásokat az Európai Unió 22 országában jelentősen megnyirbáló konzervatív gazdaságpolitika következményeit, az elszegényedés konkvenciáit a hátrányos helyzetű családokban élő gyermekekre. Összevetették tapasztalataikat az oktatás – mint az egyik legfontosabb eszköz – hatásáról az esélykülönbségek csökkentésében.

Tabajdi Csaba, az Európai Parlament szocialista frakcióvezetője előadásában felhívta a figyelmet az „Európa 2020 Stratégia” két legfontosabb elemére: a gyermekszegénység visszaszorítására és az oktatás deklarált prioritássá tételére. Emlékeztetett arra, hogy az „EURO + Paktumot” mindössze négy tagország – köztük sajnálatos módon Magyarország – nem volt hajlandó aláírni.

Dr. Hiller István, az MSZP Humánpolitikai Kabinetjének vezetője arra mutatott rá, hogy a mélyszegénységben élő, különösen a kisebbséghez tartozó családok gyermekeinek élet- és munkavállalási esélyei a megszorítások és a hibás oktatáspolitikai lépések következtében tovább csökkennek.

A szegregáció terjedése pedig súlyos társadalmi konfliktusok melegágya, amely kezdetben csak az iskola világát, később majd a munka világát, de a teljes társadalmat is ellehetleníti.

A szeminárium második napján magyar és külföldi kutatások eredményeit ismerhették meg a résztvevők, és a tagországok képviselői a jó és rossz gyakorlatokról tartottak tájékoztatást. A hozzászólások összegzését követően az ISDUE kialakította közös álláspontját, ajánlásait tagszervezetei és szociáldemokrata anyapártjai számára.

A Szociáldemokrata Tanárok Nemzetközi Szövetsége 1951. július 27-én

alakult meg Versailles-ben. A szövetségnek 26 tagországban négy afrikai, két amerikai, egy ázsiai és 21 európai tagszervezete van. A szervezet évi két alkalommal szervez szemináriumot aktuális szakmapolitikai kérdések megvitatására, a tagországokban kialakult helyzet elemzésére és a kritikus kérdések megoldásának összehangolására.

A Magyar Szocialista Párt Pedagógus Tagozata 1993 óta tagja az ISDUE-nek. Idén ők látták vendégül hazánkban a szövetség tagjait, így teremtve meg annak a lehetőségét, hogy a gazdasági válság miatt különösen égető problémáról tárgyalhassanak a küldöttek.

A PLURALIZMUS MEGŐRZÉSE ALAPVETŐ TÁRSADALMI ÉRDEK

A TTE szerint elengedhetetlen a NAT koncepciójának jelentős átdolgozása

A Történelemtanárok Egylete (TTE) április 14-i közgyűlése megerősítette a Bizottság által 2012. március 1-jén, a Nemzeti alaptanterv (NAT) kapcsán kiadott állásfoglalását. Ezúttal is kiemelik, hogy a NAT tervezete az eddigi szabályozáshoz képest indokolatlanul nagy mennyiségű ismeretanyagot ír elő.

Úgy vélik, a túlzott ismeret-központúság miatt drasztikusan csökken az iskolák és a pedagógusok szakmai, módszertani szabadsága, ezáltal az oktatás hatékonysága. Amennyiben a tanítás pusztán a tényanyag közléséből és számonkéréséből áll, a diákok nem érthetik meg a történelem lényegét, összefüggéseit, sőt magukat a tényeket sem. A TTE szerint elengedhetetlen a NAT jelenlegi koncepciójának jelentős átdolgozása, a különböző műveltségi területek, tantárgyi ismeretek összehangolása. Azt akarják elérni, hogy az átdolgozás folyamatába vonják be a pedagógus szakmai szervezeteket. Ezt követően az új változatot széles körű szakmai és társadalmi vita eredményeként fogadják el.

A TTE állásfoglalása az, hogy a kerettantervi követelmények kialakítására csak a NAT újírását követően kerülhet sor. A kerettantervi szabályozás tekintetében biztosítsák az iskolák, munkaközösségek saját, autonóm tantervkészítési lehetőségét. A NAT átdolgo-

zása, valamint a minisztériumi kerettanterv(ek) kidolgozása során kiemelten vegyék figyelembe azt a javaslatukat, mely a történelemtanítás belső diszciplináris arányainak újragondolására vonatkozik. (A politikatörténet arányos legyen a gazdaság-, társadalom- és művelődéstörténettel.)

A TTE megdöbbenéssel tapasztalja, hogy a tankönyvpiacon erőteljes központosítás folyik, s az a veszély fenyeget, hogy gyakorlatilag megszűnik az iskolák tankönyvválasztási lehetősége. A történelem tanítása során az elmúlt években több, tankönyvnek nyilvánított, tartalmas, tanulható, középiskolák esetében a két-szintű érettségire való felkészítést segítő taneszközt használtak ugyanazon évfolyamokon. E pluralizmus megőrzése alapvető társadalmi érdek. Elfogadhatatlannak tartják, hogy értékes, kipróbált tankönyvcsaládokat a jövőben ne használhassanak a diákok és a tanárok.

KÖSZÖNTŐ A BÖLCSŐDÉK NAPJÁN

A Bölcsődék napja alkalmából április 20-án köszöntötte *Szűcs Viktória*, a Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének elnöke kollégáit. Azokat, „akik fáradhatatlan lelkesedéssel a legrágább kincsünket, a gyermekeket tartják gondoskodó karjaikban; ezzel biztosítva a szülőknek és a családoknak, hogy egészséges, szellemileg, fizikailag fejlett gyermeket adhassunk tovább a korban következő intézményeknek. Köszönöm elkötelezett, magas színvonalon végzett munkájukat, mindennapos helytállásukat!”

Köszöntőjében megemlékezett arról, hogy „2010 óta immár harmadik alkalommal, hivatalosan is emlékezhetünk azokra, akik több mint másfél évszázada, 1852. április 21-én megnyitották Budapesten, a Kalap utcában az ország első bölcsődéjét”. Mint írta: „Emlékezünk azokra is, akik az elmúlt évtizedekben szeretettel, elkötelezettséggel és kitartással fejlesztették a bölcsődei ellátás színvonalát, és igényes munkájukkal világhírűvé tették a bölcsődéket. Valamint megköszönjük a fáradtságos munkájukat azoknak is, akik heves küzdelmekkel védtek meg a bölcsődebezárásoktól az intézményeinket. Mára a bölcsőde múltjával, tapasztalatával, szakemberei által kidolgozott nevelési-gondozási módszereivel kivívta magának a társadalom megbecsülését.”

Szűcs Viktória szövege a gondokról is: „Tapsztalataim szerint ma a bölcsődei dolgozók közérzete nem jó. Következésképpen ez az utóbbi időszakban hozott rendelkezéseknek. Magas igénybevétel mellett egyre szűkülő egy gyermekre jutó időkeretekben és egyre szűkülő anyagi elismerés mellett dolgoznak, sokan megélhetési gondokkal küzdenek.” Mint megjegyezte: „Ezért őszintén bízom abban, hogy a bölcsődékben dolgozók munkájának anyagi elismerése a kormányzat részéről mihamarabb megérkezik.”

Végül a Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezete nevében szívből gratulált azoknak a bölcsődei dolgozóknak, akik kimagasló szakmai munkájuk elismeréséért kitüntetésben részesültek, és valamennyi bölcsődei dolgozónak megköszönte fáradtságos munkáját.

A CSALÁDOKRA HÁRUL AZ ISKOLÁZTATÁS KÖLTSÉGE

A többség nem örülne, ha gyermeke diákhitelből finanszírozná az egyetemi éveit

A gyermekek jövőjének biztosítása a legfontosabb megtakarítási célok közé tartozik – derül ki az Aviva Életbiztosító friss kutatásából. A családok kétharmada nem számít arra, hogy az állam a jövőben is széles körben finanszírozza az oktatást, ennek ellenére csupán negyedik tett konkrét lépéseket annak érdekében, hogy biztosítsa gyermekei tanulását és lakhatását.

A magyar családok mindössze 37 százaléka számít arra, hogy az állam a jövőben is támogatja a gyermekek oktatását, és csak 5 százalék azok aránya, akik magától értetődőnek tekintik az oktatás teljes körű állami finanszírozását. Erre világít rá az Aviva Életbiztosító Zrt. által készített friss felmérés, amelyből az is kiderül: a válaszadók többsége nem örülne annak, ha gyermeke diákhitelből finanszírozná egyetemi éveit.

„Az teljes körű közmegegyezés övezi, hogy kiemelkedően fontos a gyermekekről való gondoskodás, és az általunk végzett kutatás alapján a megkérdezettek bő egyharmada a hosszabb távú, 15-20 évre szóló megtakarításokkal látja biztosítottnak gyermekei jövőjét” – hangsúlyozta dr. Zolnay

Judit, az Aviva Életbiztosító vezérigazgató-helyettese.

A kérdés fontosságát az is jól mutatja, hogy a kutatásban részt vevők túlnyomó többsége felmérte, hogy milyen kihívásokkal és mekkora költségekkel jár együtt a gyermekek felnevelése. Ennek ellenére kevesen, a válaszadók csupán negyede tett konkrét lépéseket annak érdekében, hogy biztosítsa gyermekeinek majdani egyetemi oktatását vagy lakhatását.

„A kisebb megtakarítási képességgel rendelkezők arányosan nagyobb részt tesznek félre a gyermekeik jövőjének támogatására: azok, akik havi egy- és tízezer fo-

rint közötti összeget takarítanak meg, ennek 81 százalékát a gyermekekkel kapcsolatos célokra különítik el, míg nagy összegű, havi 200 ezer forint feletti takarékoskodás mellett a gyermekcélú megtakarítások aránya 22 százalék” – tette hozzá dr. Zolnay Judit.

A megkérdezettek közül csupán minden tizedik tudja biztosan, hogy miből, hogyan teremti majd elő a felsőoktatási költségek fedezetét. Az oktatás és a lakhatás biztosítása egyébként a gyermekek jövőjének biztosítása szempontjából előkelő helyen áll a megtakarítási célok között.

Forrás: Világgazdaság Online

A PSZ NEMET MOND AZ ISKOLAŐRSÉGRE

Iskolaőröket alkalmazhatnának a nevelési és oktatási intézmények a Belügyminisztérium tervei szerint. Az örök megakadályozhatnák, hogy a tanköteles korú diákok a tanítás vége előtt elhagyják az iskolát, jogosultak lennének betartatni a házirendet, elfogni azokat, akik bűncselekményt vagy szabálysértést követtek el, továbbá meggátolhatnák az intézmény területére való jogosulatlan belépést. A Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) szerint nem szerencsés a tankötelezettség teljesítésével kapcsolatos kérdéseket rendészeti ügyként kezelni, ezért elfogadhatatlan, hogy a köznevelésről szóló törvényt egy rendészeti kérdéseket szabályozó törvénnyel párhuzamosan módosítsák.

BM: az iskolaőrök speciális képzést kapnának

A kormányzati honlapon közzétett törvénytervezet szerint módosítanák a tavaly elfogadott, új köznevelési törvényt, hasonlóan a rendőrségről szóló jogszabályhoz, amelyben kimondanák: azt a tanköteles korú diákot, aki nem tudja igazolni, hogy a tanítási óráról vagy az iskola által szervezett kötelező foglalkozásról engedéllyel hiányzik, a rendőrök az igazgatóhoz kísérhetik, vagy a nevelési-oktatási intézménnyel történt előzetes egyeztetés után oda útba indíthatják.

Az iskolaőrség létrehozásának célja az iskolák belső rendjének fenntartása, a tanítás zavartalanágának garantálása – mondta Nagy Linda, a Belügyminisztérium szóvivője. Azt hangsúlyozta: szó nincs erőszakosságról, rendészeti szervezetről, kényszerítőeszközök alkalmazásáról. Hozzátette, a kormány célja, hogy gondoskodjon az iskolákban a biztonságról – a gyerekekéről és a pedagógusokéről egyaránt. Az iskolaőr feladata, hogy megóvja és fenntartsa ezt a biztonságot, ne mászkálhassanak idegenek ki-be az intézményekben, mint ahogy ez sok esetben megtörtént – jegyezte meg. Az iskolaőrök speciális képzést kapnának, hogy értsenek a rendfenntartáshoz és a gyerekek nyelvén egyaránt. Kifejtette: az iskolaőr azzal egyenértékűen fog fellépni, amit tapasztal. Példaként említette, ha például lopáson érnek valakit az iskolában, a tettet ugyanúgy visszatartatják, mintha ez az utcán történik bárki mással. Az iskolaőrök az iskola falain belül betartatják a házirendet, és megakadályozzák, hogy bűncselekmények történhessenek – mutatott rá.

Nagy Linda beszélt arról is, hogy több iskolafenntartó pozitívan fogadta a kezdeményezést. Elmondta: a Nemzeti Erőforrás Minisztériummal összhangban készül el a jogszabálytervezet, amely május közepén kerülhet a parlament elé.

PSZ: az iskolában nincs helye állami kényszer alkalmazásának

A PSZ szerint nem szerencsés a tankötelezettség teljesítésével kapcsolatos kérdéseket rendészeti ügyként kezelni, ezért elfogadhatatlan, hogy a köznevelésről szóló törvényt egy rendészeti kérdéseket szabályozó törvénnyel párhuzamosan módosítsák. Ezt Galló Istvánné, a PSZ elnöke írta a tervezet nyilvánosságra kerülése után a belügyminiszternek, Pintér Sándornak címzett levélben.

A szakszervezet szerint az iskolából való távol maradásnak számos oka lehet, ezek közül kiemelkednek a társadalmi problémák, például az, ha a tanulónak nincs megfelelő ruhája, vagy ha a kisebb testvéreire kell vigyáznia. Kifogásolják azt a passzust, hogy a rendőrök minden utcán lévő, 6–16 éves gyereket, fiatalot igazoltatnia kellene. Ez a rendelkezés azért is felesleges, mert az iskolába járással, illetve annak elősegítésével összefüggésben elsődleges feladata a szülőnek, az iskolának, valamint a gyermek- és ifjúságvédelemnek van. Galló Istvánné azt írta: a védelemből és az ehhez kapcsolódó intézkedések, különösen az iskolába járási támogatás megvonása alkalmas eszköznek bizonyult az iskolából való kimaradás csökkentésére. A PSZ elnöke a kritikákat sorolva kitért arra is, hogy a nevelési-oktatási intézmények nem látnak el rendészeti feladatokat, ennek alapján az iskolaőr mint feladat vagy munkakör rendészeti tevékenységként való értelmezése és bevezetése elfogadhatatlan. Az iskola nem része az államhatalmi szervezetnek, a közigazgatásnak, az iskolában nincs helye állami kényszer alkalmazásának – szögezte le.

Hozzátette: az iskolának pedagógiai feladatai vannak, azok végrehajtásához, „kikényszerítéséhez” elsősorban pedagógiai eszközöket alkalmazhat, emellett rendelkezésre állnak a házirendben szabályozott fegyelmezési eszközök, valamint a köznevelésről szóló törvényben meghatározott fegyelmi büntetések. *PL-összeállítás*

TIZENNÉGY MEGYE: MEGISMÉTELTELT IGAZGATÓI PÁLYÁZATOK

Érvénytelenség, illetve eredménytelenség miatt összesen tizennégy megyében újra kiírják az iskolaigazgatói pályázatokat – közölte a Nemzeti Erőforrás Minisztérium (Nefmi) oktatásért felelős államtitkarsága április 17-én. A tájékoztatás szerint a közoktatási intézmények vezetői megbízásával kapcsolatos pályázatokat kilenc megyében „a jogi szabályozás félreérthetősége miatt” tévesen írták ki.

„Mivel a törvényi szabályozás nem egyértelmű, azért, hogy utóbb semmilyen támadás ne érhesse a pályázaton nyertes kinevezett vezetőt, a Nefmi úgy döntött, hogy az érintett megyékben megismételteti a pályázat kiírását” – közölték. Ez azt jelenti, hogy a korábban kiírt pályázatok érvénytelenek. Az új pályázati kiírás Somogy, Pest, Győr-Moson-Sopron, Bács-Kiskun, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Zala,

Csongrád, Fejér és Hajdú-Bihar megyét érinti. További négy megyében – Komárom-Esztergom, Jász-Nagykun-Szolnok, Békés, Borsod-Abaúj-Zemplén – azért írnak ki új pályázatot, mert a korábbi eredménytelen lett, így például volt, ahol nem akadt pályázó.

A Nefmi közölte azt is, hogy a Nemzeti Közigazgatási Intézet hivatalos honlapján minden érintett megyei intézmény-

fenntartó központ közzéteszi az új pályázati felhívásokat. Jelezték továbbá, hogy az új kiírásban a pályázati feltételek nem változtak, ám a vezetői megbízás kezdő időpontja és a beadási határidő az új pályázattal módosult. A Pest Megyei Intézményfenntartó Központ (PMIK) korábban azt közölte, hogy 29 közoktatási intézmény igazgatói álláshelyére írta ki az új pályázatot. *MTI*

AZ ÚJ IGAZGATÓ PEDAGÓGUS SE LEHETNE

A szigetszentmiklói gimnázium megbízott igazgatójának a pedagógusi munkaviszonya is megszüntethető lenne – állítják a felháborodott szülők. A fenntartó hajthatatlan.

Folytatódik a szigetszentmiklói Batthyány Kázmér Gimnázium újonnan kinevezett vezetője körüli botrány. A szülők felháborodtak *Horváth Péter*, a Pest Megyei Intézményfenntartó Központ (PMIK) nyilatkozatán, amelyben azt írja, hogy *Mede Norbert* határozott idejű megbízása a jogszabályoknak megfelelő módon történt, ezért ezt az ügyet lezárnak tekintik.

A Szülők Tanácsa ezzel kapcsolatban nyílt levélben fejezte ki megdöbbenését és felháborodását. Felhívják a figyelmet többek közt arra, hogy a fenntartó által leírt 12 éves szakmai gyakorlat nem állja meg a helyét, tekintve, hogy bár Mede 2000-ben kezdte a pályáját, de 2007–2011-ig nem állt pedagógusi munkaviszonyban. A szülők utalnak arra is, hogy a hatályos törvények szerint minden pedagógusnak hétévente összesen 120 óras továbbképzésen kell részt vennie, s amennyiben ezt a követelményt nem teljesíti, megszüntethető a pedagógusi jogviszonya. Márpedig az ideiglenesen kinevezett igazgató nem teljesítette ezt. Hogy lehet kinevezni igazgatónak, ha még pedagógus sem lehetne? – teszik fel a kérdést a szülők. Szerintük a végleges, öt évre szóló pályázatnál is eltér a pest megyei fenntartó a gyakorlattól, hiszen kike-

rült a dokumentumból a feltételként szabott vezetői tapasztalat. „Nem tudjuk mire vélni ezt a Pest megyei tendenciát, miközben az ország többi részén ... mindez jelenleg is előnyt jelent” – írják a szülők, akik azt is jelezték, hogy a diákok azt kérték, ne Mede Norbert búcsúztassa őket a közelgő ballagáson, illetve féltik az érrettségi zavartalan lebonyolítását is.

Mede Norbert április 3-tól kapott megbízást a gimnázium vezetésére, miután a Nemzeti Erőforrás Minisztérium – formai hibákra hivatkozva – érvénytelenítette a korábbi igazgatói pályázatokat. A szigetszentmiklói tanárok, szülők és diákok többsége a volt vezető, *Czita Zoltán* maradása mellett érvelt, s fáklyás felvonulást is szerveztek a „régir rend” helyreállítására, illetve az új igazgató elmozdítása érdekében. A Pedagógusok Szakszervezetének elnöke pedig védhetetlen szakmai hibának nevezte az eljárást. A PMIK vezetője a megbízás másnapján, április 4-én közleményben reagált a tanárok, diákok és szülők felháborodására. Egyebek mellett azt közölte, hogy a jogszabály a fenntartó döntési körébe utalja az iskola vezetőjének megbízását annak minden felelősségével együtt. *(Forrás: HÍR24)*

KEDVEZMÉNYES ÜDÜLÉSI LEHETŐSÉGEK PSZ-TAGOKNAK

A PSZ Baranya megyei üdülője – Fonyód-Bélatelep (8640 Fonyód-Bélatelep, Wekerle u. 34.)

Az üdülő igénybevételének időszaka: főszezon – június 19-től augusztus 21-ig; előszezon: június 1-jétől június 18-ig; utószezon – augusztus 22-től augusztus 31-ig.

Étkezési lehetőségek: saját szervezésben, jól felszerelt konyha, hűtőszekrény.

Az igénybevétel költségei: elő- és utószezonban 1300 Ft/fő/nap; főszezonban PSZ-tagoknak négyágyas szobában 36 000 Ft/szoba/turnus; kétágyas szobában 30 000 Ft/szoba/turnus + idegenforgalmi adó. *A feltüntetett árak 7 napos turnusra vonatkoznak, az áfát tartalmazzák. A szállásdíj teljes összegét és az idegenforgalmi adót (IFA) megérkezéskor a helyszínen az üdülő vezetőjének kell megfizetni. (IFA 18 éves kortól: 360 Ft/fő/éj). A nem szakszervezeti tagoknak a turnusáron felül 4000 Ft/szoba összegű támogatást kell fizetniük.*

Beutaló igénylése az üdülőgondnok telefonszámán: 70/953-0606.

A vendégek elhelyezése: 3 db 4 ágyas, 2 db 2 ágyas szoba. Zárt udvaron ingyenes parkolási lehetőség. Kulturált fürdési lehetőség pár perc sétával a szabad strandon.

A PSZ Kecskemét városi üdülője – Soltvadkert

(6230 Soltvadkert, Petőfi-tó, Rózsa u. 3.)

Megközelíthető: Budapest–Kecskemét–Jakabszállás–Bócsa–Soltvadkert útvonalon. *A vendégek elhelyezése:* 5 db 4 ágyas apartman, melyben felszerelt konyha, zuhanyzó, WC, terasz található. Zárt udvari parkolási lehetőség, gyermekeknek játszótér. Étkezési lehetőség az üdülővezetőben és a strandon. (50 m-re az üdültől)

Az igénybevétel költségei: kecskeméti PSZ-tagoknak 1900 Ft/fő/éj, a hozzátartozóknak 2100 Ft/fő/éj. Más terület PSZ-tag: 2100 Ft/fő/éj, hozzátartozó 2400 Ft/éj/fő. A PSZ-hez nem tartozó személyek: 2800 Ft/éj/fő + 900 Ft/éj/fő támogatással járulnak a működtetéshez. Gyermekeknek 3 éves korig 1000 Ft/fő/éj, 14 éves korig 1300 Ft/fő/éj, 18 éves korig 1500 Ft/fő/éj. Üdülőhelyi díj: 18 és 70 év közöttieknek 200 Ft/fő/éj. Apartmanonként 2 db felnőtt és 2 db gyermekstrandbérlet biztosítunk. A beutaló jegyek ára az étkezést nem tartalmazza. *Befizetés:* 2012. június 1-jéig személyesen, postai utalványon vagy banki utalással.

Jelentkezni az alábbi címen lehet: Pedagógusok Szakszervezete Kecskemét Városi Bizottsága 6000 Kecskemét, Lunkányi János u. 10. Telefon: 76/477-138; Kégel Tamásné: 30/229-3357, 70/371-6985. E-mail: pszkvb@freemail.hu.

KÉSŐN ALAKULT MEG AZ IDŐSÜGYI TANÁCS

Lezajlott az országos nyugdíjastagozat tavaszi tanácskozása

Megyei és nagyvárosi nyugdíjastagozatok képviselői találkoztak április 18-án, hogy áttekintsék a tanévben végzett munkájukat, és meghatározzák azokat a feladatokat, amelyek a korosztály érdekében előttük állnak.

Szabó Zsuzsa, a PSZ alelnöke tájékoztatta a megjelenteket a szak-szervezet honlapjának bemutatásával arról a tevékenységről, amelyet a helyi és országos testületek és vezetőik végeznek a tagság bevonásával. Levetítette a Balatonbogláron, illetve Bükk-széken lévő üdülőkről készült filmeket, ismertette a szervezeti felépítés területén tervezett korszerűsítéseket.

Ezt követően Szabó Zoltán, az ONYT elnöke beszámolt a legutóbbi ülés óta eltelt időszak eseményeiről. Elmondta, hogy társszervezeteink ülésein vett részt januárban és februárban. Közölte, a Nyugdíjasok Országos Képviselőtársaságának központja új helyre költözött: a Városligeti fasor 46–48. szám alá, az MSZOSZ-székházba. A PSZ Országos Vezetősége ülésein is képviselte a nyugdíjasokat, így örömmel közölte, hogy az OV jóváhagyta a szokásos nyári végi ONYT-rendezvényt, amely az idén augusztus 27–30. között lesz Balatonbogláron. Ebben az évben is 9 ezer forint hozzájárulást kérnek a területi szervezetektől.

Hozzászólásában Fehér Tibor (Veszprém megye) ismertette az MSZOSZ Nyugdíjas Szövetsége levelét Orbán Viktornak a nyugdíjasokat érintő intézkedésekkel kapcsolatos állásfoglalásukról. Ezt a levelet aláírta a NYOK, a NYOSZ elnöke is. Válasz nem érkezett.

Fehér Tibor a továbbiakban beszámolt a Nemzeti Erőforrás Minisztériumban rendezett ünnepségről, amelyet az „Aktív idősödés és nemzedékek közötti szolidaritás európai éve 2012” nyitórendezvényeként tartottak március 5-én.

Az ünnepségen Réthelyi Miklós miniszter méltatta az EU célkitűzéseit és annak hatásait hazánkra vonatkozóan. Majd Andor László szociális ügyekért felelős biztos ismertette az élethossz növekedésével járó örömeit és gondokat Európában. Soltész Miklós, az Idősügyi Tanács alelnöke a kormányra háruló felelősséget és feladatokat elemezte, különös tekintettel a nyugellátás megoldandó problémáira.

A hozzászólások során Fehér Tibor is kifejtette gondolatait. Hangot adott annak a – nyugdíjasok között egyhangúlag vallott – nézetnek, hogy késői volt az Idősügyi Tanács múlt évi megalakítása, és összetétele nem felel meg az idős korosztály érdekvédelmét szolgáló elveknek. Soraiban nem a nagy nyugdíjasszervezetek képviselői kapnak helyet, hanem kormányzati, kutatóintézeti, egyházi képviselők és mindössze egy – jobboldali – nyugdíjasszervezet vezetője.

Ez évben még nem lehetett hallani a testület összehívásáról, munkájáról. Pedig az idős korosztály számtalan gondjáról, problémájáról lenne mit megvitatni, az érintettekkel közösen kialakítani a megoldási lehetőségeket. Ugyancsak szövé tette, hogy a jelen ünnepségre sem kaptak meghívást azok a nagy, időseket tömörítő szervezetek, amelyek a rendszerváltás óta végzik tevékenységüket: a Nyugdíjasok Országos Képviselőtársasága, a Nyugdíjasok Országos Szövetsége, az MSZOSZ Nyugdíjas Szövetsége stb. Ezekre az észrevételekre érdemben nem kapott választ kollégáink.

Rágyanszki Györgyné titkár

53. ORSZÁGOS PEDAGÓGUS TERMÉSZETJÁRÓ TALÁLKOZÓ

2012. július 2–6.

A természetjáró pedagógusok 53. találkozására 2012. július 2–6. között kerül sor Máriapócs székhellyel. Gyalogosan, autóbusszal ismerkedünk a Nyírség és az Érmellék természeti, történelmi, irodalmi emlékeivel. A túrákat, kirándulásokat úgy állítottuk össze, hogy rövidebb-hosszabb gyalogtúra minden napra jusson, lehessen közülük választani. A gazdag összeállításból csupán néhányat említünk: a Bátorligeti ősláp növény- és állatvilága, a Mohos-tó, a nagy kiterjedésű úszóláp, a Fényi-erdő természetvédelmi területe, a Nyírség egykori erdőségének utolsó foltjai. Szatmárnémeti Szamos-parti városban emlékezünk a Rákóczi-szabadságharc végét jelentő Szatmári békére (1711). Nagykárolyban a Károlyi-várkastélyban a múzeum megtekintése. Érmindszenten vagy Adyfalván, az Ady-kúriában az emlékmúzeum emlékeztet Ady Endrere, Nyírbátor a Báthory család ősi fészke, minorita temploma és a mai református templom híres műemlékei a városnak. Nagy szeretettel várunk minden pedagógus természetjárót, a honismeret után érdeklődő kollégánót, kollégát.

Tóth Imre, a Pedagógus Természetbarát Egyesületek Országos Szervezőbizottságának elnöke

Program: július 2. (hétfő) 18 órakor megnyitó; 3-án 1. program: gyalogtúra Nyírgelse–Szalmadpuszta–Hoportyó–István-tanya–Nyírbogát–Máriapócs (az Alföldi-kék és a Mária-út szakaszain, táv: 19,5 km, szint: 75 m)–Sárkány-fürdő(zés); 2. program: autóbusszos kirándulás Máriapócs–Bátorliget–Fényi-erdő–Nyírbátor–Máriapócs, gyalogtúra Bátorliget–Ősláp–Fényi-erdő (5 km), városnézés Nyírbátor–Sárkány-fürdő(zés); 4-én 1. program: autóbusszos kirándulás Máriapócs–Bátorliget–Vállaj–Nagykároly–Ady Endre (Érmindszent)–Erdőd–Szatmárnémeti–Nagykároly–Máriapócs, gyalogtúra Bátorliget–Ősláp–Fényi-erdő (5 km)–a nemzeti kegyhely megismerése; 2. program: autóbusszos kirándulás Máriapócs–Kállósején–Mohos-tó–Nagykálló–Nagykálló Harangod–Apagy–Levelek–Magy–Nyírderzs–Nyírbátor–Máriapócs, gyalogtúra Harangod–Ibolya-liget–Kuki bázis–Harangod (4 km)–a nemzeti kegyhely megismerése. 5-én 1. program: autóbusszos kirándulás Máriapócs–Kállósején–Mohos-tó–Nagykálló–Nagykálló Harangod–Apagy–Levelek–Magy–Nyírderzs–Nyírbátor–Máriapócs, gyalogtúra Harangod–Ibolya-liget–Kuki bázis–Harangod (4 km); 2. program: autóbusszos kirándulás Máriapócs–Vállaj–Nagykároly–Ady Endre (Érmindszent)–Erdőd–Szatmárnémeti–Nagykároly–Máriapócs. 19.30 órakor a találkozó zárása. 6-án hazautazás.

Rendezője a Nyíregyházi Pedagógus Természetbarát Egyesület és a Pedagógus Természetbarát Egyesületek Országos Szervezőbizottsága.

Jelentkezési határidő: 2012. június 15. Cím: 4400 Nyíregyháza, Kalevala sétány 64., Haraszti Béla egyesületi elnök, telefon: 06/20/447-8707 vagy e-mail: haraszti@tirpakturista.hu. A jelentkezéssel egy időben az 5000 Ft/fő nevezési díj befizetése szükséges. **Részvételi költség:** 21 500 Ft, melyet június 25-ig az alábbi számlaszámra kell utalni: 11744003–20008969–00000000.

A költség tartalmazza a nevezési, a szállás-, az étkezés-, a múzeumi és a fürdőbelépőjegyek, a túrákkal kapcsolatos autóbussz- és a szervezési díjat.

A Pedagógusok Szakszervezete ez évben is támogatja anyagilag a találkozót sikeres lebonyolítását. A pedagógus-szakszervezeti tagoknak 3000 Ft hozzájárulást nyújt tagsági igazolvány bemutatása esetén.

Szálláshely: a Máriapócsi Lelkigyakorlatos és Zarándokház. Cím: 4326 Máriapócs, Kossuth tér 17. Telefon: 06/42/585-020; e-mail: zaranokhaz@freemail.hu; web: www.mariapocsi-zaranokhaz.hu.

ERZSÉBET
TÁBOR

Az **Erzsébet-program** keretében több tízezer gyermek számára nyílik meg 2012 nyarától a kedvezményes táborozás lehetősége. Úgy gondoljuk, hogy az **Erzsébet-táborral** családok tízezreinek segítünk, hiszen a táborok ideje alatt – míg a szülők dolgoznak – vigyázunk a gyermekekre, és ellátást biztosítunk számukra. A táborokban olyan alapértékeket határoztunk meg közösen, mint például a környezettudatosság, a kultúra, hagyományok őrzése, ápolása és az egészségmegőrzés.

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány 1 milliárd forint értékben hirdette meg az Erzsébet-tábor pályázati kiírásait. Április elején családsegítő és/vagy gyermekjóléti szolgáltatásban, valamint átmeneti gondozásban részesülő, gyermekvédelmi szakellátásban, nevelőszülői hálózatban ellátott gyermekek, illetve iskolai csoportok számára nyílt meg a jelentkezés lehetősége 1-től 8. osztályos korosztályig. Április 16-tól pályázhatnak a gyermekek az úgynevezett tematikus kiírásra. Ennek keretében 12 különböző sport, művészeti, történelmi táborot hirdettünk 18 éves korig (az alsó korhatár pályázatonként változó):

- **Alkotóművészeti tábor** Borza Teréz porcelánművész vezetésével
- **Birkózó tábor** Komáromi Tibor világbajnok és olimpiai ezüstérmes birkózó vezetésével
- **Cselgáncs tábor** Hadfi Dániel Európa-bajnok és Kovács Antal olimpiai bajnok vezetésével
- **Előadó-művészeti tábor – klasszikus és népzene** Horváth Ádám operaénekes vezetésével
- **Honismereti tábor** Pál Ferenc egyházmegyei levéltárvezető vezetésével
- **Küzdősport (bokszt) tábor** Kovács KOKO István olimpiai, világ- és Európa-bajnok és Erdei Zsolt MADÁR profi világbajnok vezetésével
- **Labdarúgó sporttábor** Vincze Ottó többszörös magyar válogatott labdarúgó bajnok vezetésével
- **Népművészeti tábor** Parais István koreográfus vezetésével
- **Tehetségkutató sporttábor** Balogh Gábor többszörös világbajnok olimpikon vezetésével
- **Vitorlástábor**
- **Vízilabda tábor** Székely Bulcsú olimpiai bajnok vezetésével
- **Vízimentő tábor** a Vízimentők Magyarországi Szakszolgálatának vezetésével.

**ERZSÉBET
TÁBOR**

Az Erzsébet-tábornak köszönhetően több tízezer gyermek táboroztatására nyílik lehetőség a Balatonon és más táborhelyeken (például: Fadd-Dombori, Balatonberény, Fonyódliget, Zánka). A pályázat kiírása, adatlapja és az igénybe vehető táborhelyek listája megtalálható a www.erzsebetprogram.hu internetes oldalon. Jelentkezni csoportosan május 15-ig, a tematikus táborok esetében pedig május 20-ig lehet. A pályázatok elbírálása automatikus, azaz aki megfelel a feltételeknek, az sikeres pályázóvá válik.

Az Erzsébet-program táborozási szolgáltatást és teljes körű ellátást biztosít az Erzsébet-tábor turnusának időtartamára. A turnusok időtartama általában 6 nap, azaz 5 éjszaka (hétfő reggeli érkezéssel és szombati, reggeli utáni távozással), de ettől eltérően lesznek rövidebb-hosszabb táborozási lehetőségek is. **Az Erzsébet-tábor június 18-án indul és augusztus 25-én zárul.**

Az **Erzsébet-program Tanácsadó Testület** tagjai köztisztviselőként álló, a saját területükön kimagasló eredményt elért emberek. Arra kaptak felkérést, hogy tanácsadó testületként segítsék az Erzsébet-programot, és fogalmazzanak meg javaslatokat annak továbbfejlesztésére.

Tagjai: Sunyovszky Szilvia – elnök (színművész), **Borza Teréz** (porcelánművész), **Dr. Csókay András** (idegsebész), **Horváth Ádám** (operaénekes), **Kovács István** (ökolívó), **Lovas Pál** (belsőépítész), **Dr. Németh Anna Mária** (gasztroenterológus), **Dr. Zacher Gábor** (toxikológus)

Az **Erzsébet-utalvány** forgalmazásából várható eredmény kizárólag közfeladat ellátására fordítható. Ez a közjő az Erzsébet-program, amely a szociális üdültetés és étkeztetés új rendszere. Az Erzsébet-utalvány választása felelősségteljes döntés, hiszen aki adja vagy használja az Erzsébet-utalványt, az az Erzsébet-programon keresztül segíti mindazokat, akik rövidebb-hosszabb ideig kiemelt figyelemre szorulnak. Az Erzsébet-programon keresztül eddig több, mint 100 ezer honfitársuknak segítettek azok, akik az Erzsébet-utalványt választották. Az Erzsébet-program, azaz a szociális üdültetés és étkeztetés új rendszere a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány és annak egyszemélyes tulajdonában álló Nemzeti Üdülési Szolgálat Kft. meglévő erőforrásait felhasználva valósul meg, a magyar költségvetést terhelő új források bevonása nélkül. Az Erzsébet-program egy újszerű európai válasz arra, hogy a társadalmi szolidaritást nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is képviselni kell.

Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány

EGY TANÁR, AKI VERSBE SZEDTE A TÖRTÉNELMET

Dávid László: Elszomorít az írott szó iránti közöny

Hajnal a tó felett

Hajlik a hajnal fényvonal mentén.
Ébred a halvány tó tükörálma.
Visszavonul már álmosan, szendén
mind a sötétség, rém meseárnya.

Elterül simán, víz színe hátán
rózsapirossal égbeli láva,
s felzeng az erdő mély orgonáján
trilla, csicsérgés, szín oboája.

Pezsdül az élet. Hal dobja hátát
vízből a fényre, csillog a pikkely.
Fésülni szépre boglyas virágát,
tóparti gaznak épp ez a jó hely.

Harsan a kürtszó. Fény ömlik fentről.
Tűz gurigáján pattan a szikra.
Árad a szívből, bent, odú mélyről
énekes érzés. Élet van újra

Szeretném megmutatni

Szeretném végre megmutatni
bensőm rejtett titkait.
Lüktető vérerek verését,
izzó idegszállait.
Mélységeket, kopár ormokat,
szelíd, lankás, zöld határt,
s az ablakot, mit az értelem
csodás világunkra tárt.
S a csendet, mi néha felkeres,
a néma hallgatást,
s a csend nyomában villanó
sziporka fényhatást.
S a mélyben lenn a kagylóházat,
mikor héja szétnyílik,
hogy benne tompa fényű, opál-
fehér igazgyöngy lakik.

Valahogy újra

Furcsa nép vagyunk! Nem számít nekünk
se Isten, se király, ellenség, barát.
Ízleljük, megisszuk mindenki borát,
s fejünk után néha falnak is megyünk.
– Jaj nekünk! Jaj nekünk! –

Egymáshoz szóló szép szavunk elapadt.
Mindenki útjába keresztbe teszünk.
Szomszédainktól csak haragot veszünk,
s holnapra már alig, csak alig marad
– néhány száraz falat. –

Kezet kellene nyújtani. Barátit.
Disznóláb nélkül őszinte parolát,
s figyelni – ha szólnak – barátok szavát,
de nem engedni közelbe senkit!
– Tenni már valamit! –

Élen jártunk rég. Érték volt nemzetünk
a földrészes ékes, szép, ünneplő ruháján.
Most torz mosoly vagyunk a világ száján.
Ha valahogy újra érték nem leszünk
– jaj nekünk, jaj nekünk! –

Este a parkban

Ha eljön az este, a fákra csend ül.
Meleg fészekben alszik a madárdal.
Nincs hangverseny most szomszédal, barátal,
helyette a templom harangja csendül.

Angyalüzenet száll a házak felett.
Apró rezzenés, nyugtot hozó álom.
Mégis a napi megtett utat járom,
és az elmúlás majd mindent betemet.

Mint a méhburok ölel a harangszó.
Bár lelkem újra születésre készül,
nem ér el hozzám a küldött parancsszó,

mert vigyáznak rám óvó, égi kezek.
A harang sem értem szól, csak hallom,
hisz holnap reggel újra ébren leszek.

Tanyai alkonyat

Mindennap megjött az alkony.
Poroszkált felénk a dűlőúton
mint hazatérő, jóllakott tehén,
távol a világtól,
a pusztaparton,
az Isten fekete tenyerén.
S mikor felkérődzte
az Esthajnalcsillagot,
lelegett az Égről
egy dolgos köznapot.
A holdvilág-árménykos
tanyák táján,
lomha kazlak lapultak lustán,
mint konyhaküszöbön hasaló kutyák,
s a levelekre rakódó porharmat
csak szűrve engedte át
az árokszéli zsályák
mézédes illatát.
Tücsökgzene szólt.
Ciripel az árva.
Nótája úgy terült a szunnyadó határra,
mint juhász vállára
fordított subája.

A lelkem is dalolt,
de álompor hullott a szemembe.
S ahogy a tájat ellepte az este,
megváltozott a világ.
A szendergő éjjeli sötétben
szirmokat bontott
a boldogságvirág.

Vörös Ferenc rajza

Nyolc ikszet, még néhány strigulát rótt a sors életem kapufélfájára, de nem emlékszem arra, hogy valaha is unatkoztam volna. A kötelező munkáéveket négy évvel megfejeltem, s töretlen munkakedvvel lettem nyugdíjas. Megszoktam a szüntelen rendelkezésre állást, amit az élet és a munkahely gyermekkorom óta megkövetelt.

Középiskoláimat az ország észak–dél irányú vonalában Budapesttől Gyuláig húzható egyenes mentén több iskolában, szinte évenként váltva végeztem. Átlós irányban, Pécsről Miskolcig több tanintézményben is kellett bizonyítanom a polgárjogot, a létjogosultságot, míg 1950-ben Miskolcon néptanítói oklevelet kaptam.

Tanítottam falusi, városi, tanyai egy tanerős iskolában, közben magyar–történelem szakos általános iskolai tanári, majd pedagógia szakon egyetemi végzettséget szereztem. Nyugdíjba vonulásom előtt két évtizednél többet a gyermek- és ifjúságvédelemben dolgoztam. Ezt tekintem ma is igazi, tömény pedagógiai munkának.

17 évesen jelent meg első versem. Aktív éveimben csak a szükség kényszere serkentett alkotótevékenységre. (Iskolai rendezvények, ünnepek s a felismerés, hogy az irodalmi ruhába öltöztetett történelmi események jobban megmaradnak a gyerekekben, mint a tankönyv száraz anyaga. Ezért sok eseményt elbeszélő vers formájában dolgoztam fel.) Nyugdíjasként már áldozhattam az alkotást igénylő indulatok követelésének, s hozzáfogtam a magyar történelem elbeszélő verses formában való megírásához. A honfoglalástól a világosi fegyverletételig tíz kötet látott napvilágot. Közben lírai kötetek is tarkították a sort.

Mostanában elszomorít az írott szó iránti közöny, az olvasás, a könyv szeretetének visszaesése. Sokszor érzem úgy, hogy hiába való erőfeszítés volt, hisz nem valósult meg az, amiért csináltam: hogy segítséget nyújtsak kartársaimnak, s megkönnyítsem a gyerekek ismeretszerző tevékenységét.

BÖRTÖNISKOLÁK ÉS ISKOLABÖRTÖNÖK

Pusztuljatok bilincses iskolák, írta száz évvel ezelőtt a költő, mintha látta volna a jövőt. Mert ki tudja, hány és hány diák érezte – mióta bevezették a kötelező iskolába járást –, hogy szűk számára az iskolapad, jobb lenne az iskola falain kívül maradni? Az iskolából való lógás eddig olyan diákcsíny volt, amely elleni fellépés megmaradt szülői és iskolai hatáskörben. Az állam azonban ezt a helyzetet nem tűrheti tovább. Készülőben van az a törvény, amely feljogosítja a rendőrt intézkedésre azzal szemben, aki tanköteles, és nem tudja hitelt érdemlően igazolni, hogy nem iskolakerülőként tartózkodik az utcán. Az minősül iskolakerülőnek, aki tanítási napon, a tanítási órától vagy az iskola által szervezett kötelező foglalkozásról engedély nélkül távol maradt, vagy arról engedély nélkül eltávozott. A jogszerű távolmaradásról hitelt érdemlő igazolást állíthat ki az iskola, az orvos vagy a szülő. Nem is olyan régen még azt üldözte az állam, aki közveszélyes munkakerülő volt. Miután munkalehetőség már nem adatik meg mindenkinek, fel kellett hagyni a munkakerülők üldözésével, és más célcsoportot kellett keresni annak megmutatásához, hogy a rendőrség mindig tettere kész. A célkeresztbe most a gyerekek kerülnek. A jövőben ugyanis a közveszélyes iskolakerülőket fogja üldözni az állam. Nincs azonban egyszerű dolga a rendért felelős közegnek. A tankötelezettség ugyanis nem kötődik egyetlen időponthoz, sőt egyetlen életévhez sem. Tankötelessé válhat a gyermek hatéves, hétéves, kivételesen nyolcéves korában. Ráadásul a tankötelezettség nem egy időben szűnik meg. Általában a tanuló 16 éves koráig tart, de meghosszabbítható a 23. életévéig. A rendőrnek azt is tudnia kell, hogy melyik iskolában mikor, meddig van olyan foglalkozás, amelyről nem maradhat távol, aki odajár. Általános iskola esetén rövidesen megoldódik ez a kérdés, mert minden tanulónak reggel nyolc és délután 16 óra között bent kell tartózkodnia az iskolában. A középfokú iskolák majd lejelentik a hivatalnak, mikor tartanak kötelező foglalkozásokat. A szülőnek pedig nincs más dolga, mint igazolást írni saját magának, hogy gyermeke még óvodába jár, ha lemegy a közértbe hatéves gyermekével. A rendőr ugyanis a szóbeli nyilatkozatát nem fogadhatja el. Miután a rendőr kötelezettsége, hogy a mulasztót bekísérje az iskolába, a későn ébredő diáknak a jövőben csak az első rendőrnél kell feladnia magát ahhoz, hogy kényelmesen, szirénázó rendőrautóban, még időben megjelenjen az iskolai foglalkozáson.

Az igazság az, hogy a költő egykori iskolájának mond köszönetet versében, amiért felkészítette az élet viharaira, és azt üzeni az utána jövőknek, hogy „Bár zord a harc, megéri a világ, / Ha az ember az marad, ami volt: / Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.” Vajon miképpen válik szabadlelkűvé az a diák, akivel szemben „arányos testi kényszer” alkalmaznak az iskolában? Merthogy a most készülő törvény arra ad felhatalmazást az óvoda, iskola, kollégium vezetőjének, hogy a házirendben foglaltak megtartatásához iskolaőr alkalmazzon. Az iskolaőr többek között felléphet azzal szemben, aki jogtalanul tartózkodik az intézmény falai között, el is távolíthatja az illetőt. Felléphet azzal szemben is, akit tetten ér bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésén. Miután szabálysértésnek minősül a tanuló társ radírjának elvétele (lopás), a padszomszéd háta vágása (verekedés), lehülyézése (becsület-sértés), sok munka vár az iskolaőrökre. Izgalmas kérdés, kitilthatja-e a pedagógus az iskolából, s így az iskolaőr útján eltávolíthatja-e a renitens tanulót. Érdekes kérdés az is, hogy miután az iskolaőr nem hivatalos személy, nem tagja (a jelenlegi kormányzati előterjesztés szerint) egyetlen rendészeti szervnek sem, milyen alapon léphet fel bárkivel szemben hatóságként, és alkalmazhat arányos testi kényszer. Persze ezekre a kérdésekre senki nem fog érdemi választ adni, és nem is kell. Ezek a megoldások levezethetők a történeti alkotmányból. Mint ahogy nem válaszolja meg senki azt sem, milyen alapon kényszeríti az állam a szülőket arra, hogy gyermeküket hároméves korában óvodába adják, illetve arra, hogy gyermeküket reggeltől késő délutánig átengedjék az általános iskolának.

Mint ahogy nem válaszolja meg senki azt sem, milyen alapon kényszeríti az állam arra a szülőket, hogy válasszanak erkölcsstan vagy hit- és erkölcsstan között, megvallva így, milyen világnézethez kötődnek.

A börtöniskola segíthet a bűnelkövetőnek abban, hogy megtalálja a helyét a szabad életben. Ezért mindenkinek érdeke fűződik ahhoz, hogy az elítélt járjon börtöniskolába. A hatalomnak viszont, úgy tűnik, az az érdeke, hogy az iskolákat változtassa börtönné. Az iskolabörtönben akarja megvalósítani azokat a nevelési elveket, amelyekkel nem szabadlelkű polgárokat, hanem alattvalókat lehet nevelni. Azokat a nevelési elveket, amelyek a rendre, a fegyelemre, a szigorú követelmények támasztására, azok következetes számonkérésére, kötelezettségszegés esetén pedig könyörtelen szankció alkalmazására épülnek. Ez ellen pedig küzdenie kell mindenkinek, aki megfogadta a költő tanácsát.

Szüdi János